ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ)
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α'. ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Β.' ΑΡ. 636

ΔΕΥΤΕΡΑ
5
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1927
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 5 Λ.56 ΔΥΣΙΣ ΗΛ. ΩΡ. 6 Λ. 24
ΖΑΧΑΡΙΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 36.1 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 22.4, ΜΕΣΗ
ΥΓΡΑΣΙΑ ΟΛΙΓΗ, ΑΝΕΜΟΙ ΙΟΝΙΟΝ ΑΣΘ. ΕΩΣ ΜΕΤΡ.
ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ ΟΛΙΓΟΝ ΕΩΣ ΤΕΤΑΡΑΓΜΕΝΗ
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 759.8

ΕΙΣ ΤΗΝ 4ΗΝ ΣΕΛΙΔΑ ΟΙ ΟΡΟΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΓΚΡΙΣΙΝ ΤΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ, ΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΙΚΗΝ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΙΑΡΡΥΘΜΙΣΙΝ ΤΩΝ ΔΗΜ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙ ΥΓΙΟΥΣ ΑΝΤΙΒΕΝΙΖΕΛΙΣΜΟΥ

Βενιζελικὸς ἀρχηγὸς ἐκ τῶν συμπρατόντων εἰς τὴν κυβέρνησιν τοῦ «συνασπισμοῦ» ὁμιλῶν πρό τινος ἔπε, καθ' ἃ λέγεται, τὰ ἑξῆς: «Ποίαν χίαν ἔχουν οἱ ἀντιβενιζελικοὶ παράγοντες καὶ ποίας ἐλπίδας πρέπει νὰ στηρίζῃ ἐπ' αὐτῶν τὸ ἀντιβενιζελικὸν πλῆθος, τὸ ἀπέδειξεν ὁ κ. Μεταξᾶς. Τοῦ ἐπετάξαμεν ἕνα κόκκαλον καὶ ἐπλησίασε. Ἐὰν μᾶς φεισῇ, θὰ ἐπαναλάβωμεν τὸ πεῖραμα, ῥίπτοντες κόκκαλα καὶ πρὸς ἄλλας διευθύνσεις».

Ἡ κατηγορία εἶναι δεινὴ—δεινοτάτη. Διὰ νὰ εἴπωμεν δὲ τὴν ἀλήθειαν, εἶναι καὶ ὑπερβολική, ἀφοῦ τέσσαρα ὑπουργεῖα δὲν δύνανται νὰ χαρακτηρισθοῦν «κόκκαλον» δι' ἕν τροσωπικὸν κόμμα, οὔτε δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς κόκκαλον ἡ ἐπίσπευσις τῆς ψηφίσεως τόσων μεγαλοπρεπῶν συμβάσεων. Οὐσιαστικῶς ἐν τούτοις ὁ Βενιζελικὸς ἀρχηγός, ὁμιλήσας ὡς ὡμίλησεν, εἶχε δίκαιον, ἀφοῦ ἡ συμμετοχὴ τοῦ κ. Μεταξᾶ εἰς τὴν κυβέρνησιν ἔγινεν ἐπὶ θυσίᾳ τῆς ἀντιβενιζελικῆς ἰδεολογίας.

Μεταξὺ ἡμῶν ἐφημερίς ἐκ τῶν εὐπρεπῶς—ὀφείλομεν νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν—γραφομένων, διετείνετο χθὲς ὅτι ὁ Μεταξισμὸς ἀποτελεῖ—τίποτε ὀλιγώτερον—τὸν ὑγιᾶ ἀντιβενιζελισμόν. Καὶ ὅτι τ' ἀντιβενιζελικὰ κόμματα, τὰ μὴ μετέχοντα εἰς τὴν δευτέραν κυβέρνησιν Ζαΐμη, εἶναι ἁπλῶς ἀδιάλλακτα. Εἶναι ἁπλῶς καθυστερημένα. Εἶναι φανατικά. Εἶναι ἀναχρονιστικά. Εἶναι μεσαιωνικά.

Δὲν θὰ κάμωμεν τὴν ἀπολογίαν τῶν ἐκτὸς τῆς κυβερνήσεως ἀντιβενιζελικῶν κομμάτων, οὐδὲ θὰ ἰσχυρισθῶμεν ὅτι ὁ ἀντιβενιζελισμὸς ὑγιαίνει. Ἡμεῖς ἄλλως τε πρὸ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης διεκηρύξαμεν, ὅτι εἶναι ἀνάγκη ὁ ἀντιβενιζελισμός, μετὰ τὴν πρὸς τὸν Βενιζελισμὸν αὐτομολίαν τοῦ κ. Μεταξᾶ, νὰ καθάρῃ ἑαυτὸν καὶ ἐκ τῶν ὑπολοίπων κακῶν στοιχείων, ν' ἀνασυντεθῇ, ν' ἀνασυταχθῇ, νὰ συγκροτηθῇ. Ν' ἀνανεώσῃ τὰ στελέχη του. Νὰ πλουτίσῃ τὰ ἐπιτελεῖά του ἀπὸ νέα στοιχεῖα. Ἡμεῖς πρὸ ἡμερῶν διεκηρύξαμεν ὅτι, ὅπως ἡ σημερινὴ συγκοινωνία δὲν δύναται νὰ διεξάγεται μὲ ἡμιόνους καὶ ἡ καλλιέργεια τῆς γῆς μὲ Ἡσιόδειον ἄροτρον, ὁμοίως ὁ ἀντιβενιζελισμὸς δὲν δύναται νὰ μάχεται μὲ τὰς παλαιὰς μεθόδους. Ἡμεῖς πολλάκις ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης κατεφέρθημεν ἐναντίον τῶν ἀδιαλλαξιῶν. Οὐδὲ δύναται ὁ ἀντιβενιζελισμὸς νὰ ἔχῃ πρόγραμμα τὰς ἀντεκδικήσεις. Οὐδὲ δύναται ὁ ἀντιβενιζελισμὸς νὰ θέσῃ εἰς ἐφαρμογὴν τὸ «ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος». Ἀδιαλλαξίαν μόνον μίαν δύναται νὰ ἔχῃ ὁ ἀντιβενιζελισμός: τὴν ἠθικὴν ἀδιαλλαξίαν. Δῆλα δὴ εἶναι ὑποχρεωμένος ὁ ἀντιβενιζελισμὸς νὰ μὴ μιμηθῇ τὸν Βενιζελισμόν, οὔτε εἰς τὴν θεωρίαν τῆς σκοπιμότητος, οὔτε εἰς τὴν θεωρίαν «πατρὶς εἶναι τὸ κόμμα». Διὰ τὸν ἀντιβενιζελισμὸν ἡ Ἑλλὰς δέον νὰ ἑξακολουθῇ νὰ εἶναι πατρὶς καὶ ὅταν ὁ κ. Βενιζέλος εἴτε οἱ βικάριοί του εὑρίσκωνται εἰς τὴν ἐξουσίαν. Αὐτὴν τὴν ἀδιαλλαξίαν τὴν συμβουλεύομεν. Καὶ συμβουλεύομεν ἀκόμη μίαν ἄλλην ἀδιαλλαξίαν: Τὴν ἀποβλέπουσαν εἰς τὴν θυσίαν τῶν ἰδιαιτέρων συμφερόντων εἰς τὰ κοινὰ συμφέροντα. Ἡ προσπάθεια τῆς κομματικῆς ἐπιβολῆς μὲ τὴν δημιουργίαν πλουσίων κομματικῶν φίλων εἶναι καθαρῶς βενιζελικὴ καὶ τὴν ἀποκρούομεν. Ἡ καθυπόταξις ἑνὸς κόμματος εἰς ὡρισμένους οἰκονομικοὺς παράγοντας δὲν εἶναι ἀντιβενιζελισμός. Καὶ ἰδοὺ διατί ὁ Μεταξισμὸς δὲν ἀποτελεῖ τὸν ὑγιᾶ ἀντιβενιζελισμόν. Ἰδοὺ διατὶ δὲν ἀποτελεῖ κἂν ἀντιβενιζελισμόν. Ἀλλ' ἀποτελεῖ κακόζηλον μίμησιν τοῦ Βενιζελισμοῦ. Ἰδοὺ διατὶ τὰ ἀντιβενιζελικὰ κόμματα ὀφείλουν νὰ ἀνασυντα χθοῦν, νὰ συγκροτηθοῦν εἰς μίαν παράταξιν ὑγιᾶ, ἀποβάλλοντα ὅσα στοιχεῖα θὰ ἠδύναντο διὰ μελλούσης ἡ παρούσης ἐνεργείας των νὰ δικαιολογήσουν τὸν προμνημονευθέντα βενιζελικὸν ἀρχηγόν, τὸν ὁποῖον διὰ λόγους εὐνοήτους δὲν ἀποκαλύπτομεν.

ΤΡΙΤΗ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΕΠΗΛΘΕΝ ΕΠΑΦΗ ΕΝ ΓΕΝΕΥΗ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ κ. κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΜΑΡΙΓΚΟΒΙΤΣ

Ο ΣΕΡΒΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΑΦΗΚΕ ΤΟ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΜΕΘΑΥΡΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΘΑ ΓΙΝΗ Η ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΣΕΡΒΙΚΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ

ΓΕΝΕΥΗ, 4. (Τοῦ εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου μας).— Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Νοτιοσλαυΐας καὶ ἀντιπρόσωπος αὐτῆς εἰς τὴν Διάσκεψιν τῆς Κ.Τ.Ε. κ. Μαρίγκοβιτς ἀφιχθεὶς χθὲς ἐνταῦθα ἐκ Βελιγραδίου μετέβη εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ὅπου διαμένει ὁ κ. Μιχαλακόπουλος καὶ ἀφῆκε τὸ ἐπισκεπτήριόν του εἰς αὐτόν.

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος δ' ἀνταποδώσῃ.

Ἡ πρώτη συνάντησις τῶν δύο ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν θὰ γίνῃ τὴν προσεχῆ Τετάρτην (μεθαύριον). Πρὸς τοῦτο συνεφωνήθη ὅπως οἱ κ.κ. Μιχαλακόπουλος καὶ Μαρίγκοβιτς κληθῶσιν εἰς γεῦμα παρὰ τοῦ κ. Φῶτιτς, μονίμου ἀντιπροσώπου τῆς Νοτιοσλαυΐας παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν.

Κατὰ τὴν συνάντησιν αὐτῶν οἱ κ. κ. Μιχαλακόπουλος καὶ Μαρίγκοβιτς θὰ κανονίσουν τὰ τῶν περαιτέρω συνεννοήσεών των διὰ τὸν διακανονισμὸν τῶν ἑλληνοσερβικῶν ζητημάτων καὶ τὴν ἀνασύσφιγξιν τῶν μεταξὺ τῶν δύο γειτόνων Κρατῶν δεσμῶν φιλίας, ἥτις ἐψυχράνθη κατόπιν τῆς ἀπορρίψεως ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς Βουλῆς τῶν ἐπὶ Παγκάλου ὑπογραφεισῶν ἑλληνοσερβικῶν συμφωνιῶν.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Η ΓΑΛΛΟΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΙΣ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥ κ. ALCIDE EBRAY, ΓΡΑΦΕΝ ΕΙΔΙΚΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΩΪΑΝ

Κατὰ τὴν σύναψιν τοῦ συμφώνου τοῦ Λοκάρνο ἡ «Ρὶβίστα ντ' Ἰτάλια» μοῦ ἔκαμε τὴν τιμὴν νὰ ζητήσῃ τὴν γνώμην μου ἐπὶ τοῦ γεγονότος αὐτοῦ. Ἰδοὺ ὑπὸ ποῖον πνεῦμα διετύπωσα τὰς ἐπ' αὐτοῦ ἀντιλήψεις μου εἰς τὸ τεῦχος τῆς τοῦ Φεβρουαρίου 1926: Παρίστατο ἀνάγκη νὰ γίνῃ διάκρισις μεταξὺ τοῦ γράμματος καὶ τοῦ πνεύματος, μεταξὺ τοῦ τυπικοῦ δηλονότι τοῦ συμφώνου καὶ τοῦ πνεύματος, ὑπὸ τὸ ὁποῖον θὰ ἐφηρμόζετο τοῦτο. Ἀπὸ τὸ σύμφωνον δὲν ἠδύνατο νὰ ἀναμένῃ κανεὶς σπουδαῖα πράγματα, τὸ πνεῦμα ἐν τούτοις ἠδύνατο νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν ἀνεπάρκειαν τοῦ συμφώνου.

Κατὰ τὸ γράμμα τοῦ συμφώνου αἱ συνθῆκαι εἰρήνης, συγκεκριμένως δὲ ἡ συνθήκη τῶν Βερσαλλιῶν, ἔπρεπε νὰ μείνουν ἄθικτοι, αἱ δὲ συμβαλλόμεναι Κυβερνήσεις ὠφειλον ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ταύτην τοῦ ἀθίκτου τῶν συνθηκῶν ν' ἀναπτύξουν τὴν πρὸς συνδιαλλαγὴν δρᾶσίν των. Συνεπείᾳ τούτου ἐτόνισα εἰς τὴν «Ρὶβίστα ντ' Ἰτάλια» ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ ἐλπίζῃ κανεὶς ὅτι οἱ ἡττημένοι θὰ ἐδέχοντο ὁριστικῶς τὰς συνθήκας. Ἐὰν ὅμως οἱ νικηταὶ εἶχον θέσει τὸν ὅρον τῆς ἀθιξίας τῶν συνθηκῶν μόνον χάριν τοῦ τύπου καὶ τῶν προσχημάτων, ἐπιφυλασσόμενοι νὰ τροποποιήσουν ταύτας κατὰ τὴν ἐφαρμογήν, τότε τὸ σύμφωνον τοῦ Λοκάρνο θὰ ἠδύνατο ν' ἀποδώσῃ ἀγαθοὺς καρποὺς, διότι τὸ πνεῦμα ἐνδιέφερε περισσότερον ἀπὸ τὸ γράμμα.

Ὅ,τι συμβαίνει σήμερον καὶ ὅ,τι καθιστᾷ τὰς γαλλογερμανικὰς σχέσεις ὄχι καὶ τόσον ὁμαλὰς, ἔρχεται νὰ δικαιώσῃ πλήρως τὰς ἀντιλήψεις τὰς ὁποίας διετύπωσα τότε. Οἱ ἀνταλλασσόμενοι διαξιφισμοί, ἡ ἐνεργουμένη ἑκατέρωθεν πολεμικὴ καὶ αἱ γινόμεναι διπλωματικαὶ ἐνέργειαι μαρτυροῦν ὅτι ὑφίσταται μία σοβαρὰ παρεξήγησις μεταξὺ Γαλλίας καὶ Γερμανίας. Ἡ Γαλλία δὲν ἀναγνωρίζει εἰμὴ μόνον τὸ «σύμφωνον» τοῦ Λοκάρνο, τὰς συνθήκας δηλονότι, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ μείνουν ἄθικτοι, ἐνῷ ἡ Γερμανία ζητεῖ ἀντιθέτως νὰ καρπωθῇ τὰ εὐεργετήματα τοῦ «πνεύματος» τοῦ Λοκάρνο.

Ἡ παρεξήγησις αὐτὴ κατέστη ἰσχατῶς ἐπὶ μᾶλλον καταφανὴς καὶ ἀνησυχητική, κατόπιν τῶν δηλώσεων τοῦ κ. Βίρτ, τέως Γερμανοῦ καγκελαρίου, εἰς τὸ Παρισινὸν «Ἐξέλσιορ» καὶ τῶν ἀπαντήσεων εἰς τὰς δηλώσεις ταύτας τοῦ παρισινοῦ Τύπου. Ἐκ τῶν δηλώσεων καὶ τῶν ἀπαντήσεων τούτων ἀποδεικνύεται ἀριδήλως ὅτι τὸ Λοκάρνο διαφορετικῶς ἑρμηνεύεται ἐν Γαλλίᾳ καὶ διαφορετικῶς ἐν Γερμανίᾳ καὶ ὅτι ἡ τελευταία ἀναμένει μίαν εὐνοϊκὴν δι' αὐτὴν μεταβολὴν τῆς καταστάσεως, ἤτις ἐδημιουργήθη διὰ τῶν συνθηκῶν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἡ Γαλλία δὲν εἶνε διατεθειμένη ν' ἀποδεχθῇ. Τὰς δηλώσεις ταύτας τοῦ κ. Βίρτ καθιστᾷ μᾶλλον σημαντικὰς τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ τέως καγκελάριος θεωρεῖται ὡς εἷς ἐκ τῶν διαλλακτικωτέρων Γερμανῶν πολιτικῶν. Ὑπῆρξε, καθὼς ἔλεγον τότε, «ὁ καγκελάριος τῆς ἐκτελέσεως», ὁ διατεθειμένος δηλαδὴ νὰ ἐκτελέσῃ τὰς συνθήκας εἰρήνης, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς προκατόχους του, οἱ ὁποῖοι ἠκολούθησαν τὴν λεγομένην «πολιτικὴν τῆς ἐμμονῆς». Ἀνήκει εἰς τὴν δημοκρατικωτέραν καὶ εἰρηνικωτέραν μερίδα τοῦ καθολικοῦ κόμματος, ἀπεμακρύνθη μάλιστα τοῦ σημερινοῦ καγκελαρίου κ. Μάρξ, ἀνήκοντος ἐπίσης εἰς τὸ καθολικὸν κόμμα, διὰ τὸν λόγον ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ συνεργάζεται εἰς Κυβέρνησιν τῆς ὁποίας μετέχουν καὶ ἐθνικισταί. Τὸ γεγονὸς τοῦτο προδίδει ὅλως ἐξαιρετικὴν σημασίαν εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῶν πραγμάτων.

Ἀπὸ τὸν...ἐωΐγειον Παράδεισον

Ἡ Σοβιετικὴ δικαιοσύνη

Δύο μέτρα καὶ δύο σταθμὰ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Αὔγουστος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἔλαβε χώραν ἐνταῦθα μία συνδιάσκεψις Γάλλων νομομαθῶν, κατὰ τὴν ὁποίαν εἷς Παρισινοὶ δικηγόροι, ὁ Ἀρμάνδος Ντρεϊφὺ καὶ ὁ Ζὰκ Λυόν ἐξέθεσαν διὰ μακρῶν τὰς ἐντυπώσεις τῶν ἐκ ταξειδίου των εἰς τὴν Ρωσσίαν, τὸ ὁποῖον ἐπεχείρησαν διὰ λόγους καθαρῶς ἐπιστημονικούς, συγκεκριμένως δὲ διὰ ν' ἀντιληφθοῦν τὴν ἐκεῖ κατάστασιν ὅσον ἀφορᾷ τὴν νέαν ρωσσικὴν νομοθεσίαν καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐφαρμογῆς της.

Οἱ ἐν λόγῳ δικηγόροι ἀφηγοῦνται ὅτι ἡ σημερινὴ Ρωσσία, ἡ ὁποία κατήργησε τὴν ἀτομικὴν ἰδιοκτησίαν, δεικνύεται αὐστηρὰ ὅσον οὐδεμία ἄλλη χώρα ὡς πρὸς τὴν ἐπιβολὴν τῶν νόμων καὶ ὅτι τὰ ποινικὰ δικαστήρια εἶνε περισσότερον ἀπησχολημένα ἀπὸ τὰ πολιτικὰ τοιαῦτα. Εἰς τὴν σημερινὴν Ρωσσίαν οἱ πολῖται φυλακίζονται συχνότερον παρ' ἀν οἱ πολῖται φυλακίζονται ἀπὸ τὴν πολὺν μαθήματα φανητικῆς ἢ νελεδοκιμβάλον κλπ. Ὁ μισθὸς ὅμως ὅλων αὐτῶν δὲν εἰσέρχεται εἰς τὰ θυλάκιά των, ἀλλ' εἰς τὰ ταμεῖα τῶν φυλακῶν!

Ἀλλ' καὶ καινοτομίαι δὲν σταματοῦν ἔως ἐδῶ. Κάθε φυλακισμένος, τὸν ὁποῖον δὲν δαρύνει σοβαρὸν ἔγκλημα ἢ πλημμέλημα, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λάβῃ 14 ἡμερῶν ἄδειαν κατ' ἔτος! Οἱ ἐν Ρωσσίᾳ διεβεβαίωσαν τοὺς Παρισινοὺς δικηγόρους ὅτι οὐδεὶς ἐκ τῶν φυλακισμένων κάμνει κατάχρησιν τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ καὶ ὅτι ὅλοι οἱ...ἀδειοῦχοι ἐπιστρέφουν ἀνελλιπῶς μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἀδείας των εἰς τὰς φυλακάς! Ἐὰν κανεὶς ἐξ αὐτῶν δὲν ἐπιστρέψῃ, ὑπάρχει ἕν ἀποτελεσματικώτατον μέσον, διὰ ν' ἀνευρεθῇ. Τότε ὁ διευθυντὴς τῶν φυλακῶν ἀναστέλλει τὴν χορήγησιν ἀδειῶν, οἱ δὲ συνεργάθειρκτοι τοῦ «λιποτάκτου» ἐντέλλονται νὰ ἐκδράμουν πρὸς σύλληψιν αὐτοῦ! "Ὅταν ὁ λιποτάκτης ἀνακαλυφθῇ, παραδίδεται εἰς τοὺς συντρόφους του, οἱ ὁποῖοι τὸν ξυλοκοποῦν ἀγρίως, ἐπειδὴ ἔχασαν πρὸς χάριν του τὴν ἀδειάν των. Κατὰ τὸ ξυλοκόπημα οὔτε ὁ διευθυντὴς οὔτε ὁ ἐπόπτης τῶν φυλακῶν ἢ ἄλλος τις ἐπεμβαίνει ν' ἀναχαιτίσῃ τὴν ὁρμὴν τῶν αὐτοδικούντων.

Ἕνας κομμουνιστὴς ἐργάτης κατηγορήθη ἐσχάτως ὅτι κατεχράσθη 16.000 ρούβλια τοῦ Δημοσίου. Τὸ δικαστήριον, ἀποτελούμενον ἀπὸ τὸν πρόεδρον, δύο συνέδρους, ἕνα ἐργάτην καὶ ἕνα χωρικόν, κατεδίκασε τὸν ἐν λόγῳ ἐργάτην εἰς θάνατον. Ἡ οἰκογένεια τοῦ καταδικασθέντος ὑπέβαλεν ἔνστασιν εἰς τὸ Ἐφετεῖον, ὁ δὲ συνήγορός του κατέθεσε πρὸ αὐτοῦ ὅτι ὁ πελάτης του παρεσύρθη εἰς τὴν ἀξιόποινον πρᾶξίν του ὑπὸ τῆς ἐπήρειας τῆς συζύγου του.

—Αὐτὸ εἶναι ἐλαφρυντικὸν σύμφωνα μὲ τὴν παλαιὰν νομοθεσίαν, ἀπήντησεν ὁ πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου εἰς τὸν συνήγορον. Σήμερον ὁ ἐργάτης κατέχει τὴν ἐξουσίαν καὶ συνεπῶς εἶναι ἀτεύθυνος διὰ τὰς πράξεις του.

Κατόναν τούτου ὁ κομμουνιστὴς ἐργάτης ἐξετελέσθη.

Ἐν τούτοις δὲν πρέπει νὰ νομίσῃ κανεὶς ὅτι ἡ νέα Ρωσσία εἶναι παράδεισος. Διότι τὸ ἴδιον δικαστήριον, τοῦ κατεδίκασε τὸν ἄνω ἐργάτην εἰς θάνατον, ἐτιμώρησεν ἀγρότορον ἕνα κοινὸν διαρρήκτην, ὁ ὁποῖος ἀφήρεσεν ἕνα κοινὸν ἰδιώτην τὸ τεράστιον ποσὸν τῶν 500 χιλιάδων ρουβλίων μόνον... εἰς 14 ἡμερῶν φυλάκισιν!

Συνεπῶς οὔτε οἱ Παρισινοὶ δικηγόροι, οὔτε κανεὶς ἄλλος ἠμπορεῖ νὰ εἶναι ἐνθουσιασμένος διὰ τὴν δικαιοσύνην τῆς σημερινῆς Ρωσσίας.

Υ.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Ο "ΤΡΑΣΠΟΝΤΕΣ„

Μὴ βασανίζετε τὸ μυαλό σας γιὰ νὰ μάθετε τί εἶνε, ἂν κατὰ τύχην δὲν ἐμάθατε γνωριμίαν ἄμεσον μαζί του. Ὁ «τρασποντὲς» εἶνε ὁ «τρασποντὲς», εἶνε μιὰ λέξις ποὺ πιπιλίζουν σὰν καραμέλλα ὅλοι οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι λεροὶ πιτσιρίκοι τῶν αὐτοκινήτων λεωφορείων, μὲ μιὰ εὐχαρίστησι μοναδική.

— Θέσι, θέσι δὲν ἔχει κύριος; Ὁρίστε, κύριος, θέσες ὅσες θέλετε. Μιά, δύο, τρεῖς, τέσσερες, καὶ ὁ «τρασποντὲς» πέντε! Ὁ «τρασποντὲς» εἶνε τὸ πιὸ ἀκατάλληλο κάθισμα τοῦ κινητοῦ κασονιοῦ, εἶνε μαρτύριο, ξεθέωμα, σπάσιμο τῆς μέσης, τῶν πλευρῶν, τῶν γονάτων, εἶνε ἔδρανον μαρτυρικόν, ποὺ ἂν τὸ ἐγνώριζεν ἡ Ἱερὰ Ἐξέτασις θὰ τὸ συμπεριελάμβανε μεταξὺ τῶν βασάνων της, ἀλλὰ διὰ τὸν πιτσιρίκον ὁ «τρασποντὲς» εἶνε ἡ ὡραιοτέρα θέσις καὶ διὰ τοὺς λαϊκοὺς ἐκδρομεῖς, ποὺ φεύγουν κατὰ Κυριακὴν εἰς τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ ἀττικοῦ ὁρίζοντος, ἐπίφθονον ἀπόκτημα.

— Καλέ, μαμᾶ, μὴ χρινιάζῃς. Ὁρίστε! Ἐσύ, ἡ Κούλα καὶ ὁ Κωσάκης θὰ καθήσετε πίσω. Ἐγὼ καὶ ἡ Νίτσα νὰ καθήσωμε εἰς τὸν «τρασποντέν».

Ποτὲ τὸ χόμπι, ἔστω καὶ παρεφθαρμένον, δὲν ἐκλέσε περισσότερον τὸ ἀντικείμενον ποὺ τὸ φέρει. Μπροστὰ εἰς τὸν «τρασποντὲν» κανένα δὲν πιάνει μπάζα. Ἄλλοτε ἦταν τῆς μόδας τὸ κέρημα μὲ τὰ «κοτσὸ-περλὲ», τὶς γυαλιστὲς ἐκεῖνες κλωστὲς ποὺ ἐβαφάνισαν τὰ γυναικεῖα χέρια γιὰ τὰ πλέκουν χιλιῶν λογιῶν ἀντικείμενα καὶ ἰδίως ἀδοικὲς γραββάτες. Ἡ μανία αὐτὴ δὲν εἶχε τόσον τὸν λόγον οὔτε τῆς φιλεργίας τῶν κυριῶν, οὔτε τῆς ἐξαιρετικῆς καλαισθησίας τῶν περιφήμων ἐκείνων κατασκευασμάτων, ὅσον τὸ ὕφος ποὺ ἔπαιρναν ἡ διάφορες γυναῖκες ὅταν ἐμιλοῦσαν γι' αὐτά.

— Ἔπλεξα μιὰ γραββάτα γκρενὰ ἀπὸ «γκοντομπερλὲ», ποὺ εἶνε τρέλλα. Ἤ:

— Ξέρεις, Πολυξένη, θὰ σοῦ δώσω ἕνα σχέδιο μαξιλαριοῦ ὡραιότατο. Ἰταμίνι καὶ «γκοντομπερλὲ»!

Ἡ ἀγάπη αὐτὴ πρὸς τὰς ξένας λέξεις ἔχει καὶ πολλὰ ἀπρόσπτα. Τὸ ἑλληνικώτατον «μή μου ἄπτου» ἔγινεν εἰς τὰ τρυφερὰ χείλη «μή- μου-ἄπτ»!

— Μᾶς κάνει τώρα καὶ τὴν «μημουάπτ»!

Ἀπ' ἐναντίας, τὸ ξενικώτατον «λικὲρ» ὑπέστη ἐξ ἴσου ἀπρόσπτον ἑλληνοποίησιν.

— Δὲν παίρνετε, κύριε Δημητράκη, καὶ κανένα «γλυκέρ»;

Ὁ Μπαρμπα-Κώστας, ἀγαθὸς κλειδοῦχος τοῦ τραμ εἰς τὴν ὁδὸν Ἀκαδημίας, ἄλλοτε ὅταν μὲ τὸ ἄναμμα ἑνὸς τοιγάρου ἐπιάναμε κουβέντα, μοῦ ἀνέφερε συχνὰ τὸν γυιό του — μὲ καμάρι. Ἤταν, κατὰ τὸ λέγειν τοῦ Μπαρμπα-Κώστα, «πεθιός». Πολλὲς φορὲς ἐδάσανισα τὸ μυαλό μου ἀναζητῶν τὴν σημασίαν τῆς λέξεως αὐτῆς καὶ τί ἐπάγγελμα ἠμποροῦσε νὰ ἀντιπροσωπεύῃ, ὥς ποῦ μιὰ βραδυὰ τὸ μυστήριον ἀπεκαλύφθη. Ὁ γυιὸς τοῦ Μπαρμπα-Κώστα ἦτο ...ἠθοποιός! Ὁ Μπαρμπα-Κώστας ἔζη εἰς ἄλλην ἐποχὴν καὶ ἤγνοει τὸν «τρασποντέν»!

Ο ΠΑΛΑΙΟΣ

ΕΝΑ ΒΛΕΜΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ Η ΖΩΗ ΤΗΣ ΑΥΡΙΟΝ

ΤΕΣΣΑΡΑ ΑΡΘΡΑ ΤΟΥ ΑΓΓΛΟΥ ΕΚΛΑΪΚΕΥΤΟΥ κ. ΦΙΛΙΠ ΤΖΙΜΠΣ

Β'.

Εὑρισκόμεθα ἀκόμη εἰς τὴν χαραυγὴν μόλις τῆς ἐποχῆς τοῦ ἀέρος. Ἡ πλήρης σημασία τῆς νέας ταύτης περιόδου τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς θὰ καταστῇ ἐκδηλος εἰς τὸν κοινὸν ἀνθρωπον, μόνον ὅταν καὶ αὐτὸς ἀρχίσῃ νὰ ὑψώνεται εἰς τοὺς αἰθέρας, ὅπως τώρα ἀνέρχεται εἰς τὸ αὐτοκίνητον, καὶ ἀπὸ τὰς ἐναερίους ὁδοὺς θὰ κυκλοφοροῦν πυκνῶς περιηγηταί, ἐκδρομεῖς, ἐμπορευόμενοι καὶ πρόσωπα ἐπισκεπτόμενα φίλους καὶ οἰκογένειας εἰς ἀπόστασιν ἑκατοντάδων μιλίων, ἀλλὰ πλησιέστατα εὑρισκόμενας ὑπὸ ἔποψιν χρόνου. Ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία σήμερον, ὅτι τοῦτο θὰ συμβῇ ταχύτατα; Νομίζω ὄχι. Τὸ μόνον ποῦ ἔχουν οἱ ἐπιστήμονες εἶνε νὰ ἐπινοήσουν ἕνα εὐθηνὸν ἀεροπλάνον, πιὸ γερὸ ἀπὸ τὸ σημερινόν, μὲ ἐλαχρῶς ηὐξημένον περιθώριον ἀσφαλείας καὶ κατασκευαζόμενον διὰ παραγωγῆς εἰς μεγάλην κλίμακα, διὰ νὰ ἠμπορέσουν οἱ ἄνθρωποι νὰ ὑψώνωνται εἰς τοὺς αἰθέρας «ὄχι ὡς μεμονωμένοι ἀνχνευταί, ἀλλὰ κατὰ τάγματα.» Τότε θὰ ἐκπληρωθῇ τὸ ὄνειρον ἑνὸς παλαιοῦ προδρόμου τῆς μηχανικῆς πτήσεως, ἑνὸς "Ἀγγλου μηχανικοῦ καὶ ἐφευρέτου, ὀνομαζομένου σὲρ Τζωρτζ Καϊλλεϊ, ὅστις πρὸ ἑκατὸν ἐτῶν ἀνεκάλυψε τὸ ἐπικλινὲς ἐπίπεδον εἰς τὴν πρώτην ἀρχὴν τῆς ἀεροπλοΐας καὶ προεῖπε τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν θὰ ἠπο δυνατὸν νὰ ταξειδεύῃ κανεὶς διὰ μέσου στοῦ ἀτέρμονος αὐτοῦ πλωτοῦ ἀκεανοῦ, ὁ ὁποῖος φθάνει ἕως τὴν πόρταν τοῦ καθενός.»

Εἰς τὸ Λονδῖνον τώρα ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ κατεβῇ εἰς τὴν Μπόντ Στρῆ

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ.ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	„ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς (χρώματος κιτρίνου) αἱ φερουσαι τὴν ὑπογραφὴν τοῦ διαχειριστοῦ τῆς «Πρωΐας» κ. ΕΜΜ. Γ. ΠΕΡΑΝΤΖΑ, καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος εἶνε ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις ὡς καὶ αἱ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ διαχειριστοῦ τ.ῆς «Πρωΐας» καὶ τῆς σφραγῖδος τῆς ἐφημερίδος θεωροῦνται τελείως ἄκυροι καὶ δὲν ἀναγνωρίζονται.

τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Βίρτ διατυπούμενα παράπονα.

Χαρακτηριστικὰ ὡσαύτως τῆς γαλλογερμανικῆς διαφωνίας εἶνε τὰ γεγονότα τῆς συνδιασκέψεως τῆς παγκοινοβουλευτικῆς ἑνώσεως. Ὁ ὀργανισμὸς οὗτος, ὅστις συγκεντρώνει κοινοβουλευτικοὺς ἄνδρας ἀνήκοντας εἰς τὰς πλέον πεπολιτισμένας χώρας, ἔχει τάξει ὡς σκοπὸν του τὴν δημιουργίαν μεταξὺ τῶν ἐν λόγῳ παραγόντων δεσμῶν δυναμένων νὰ ἐξυπηρετήσουν τὴν ὑπόθεσιν τῆς διεθνοῦς συνεννοήσεως. Ἡ συνδιάσκεψις τοῦ τρέχοντος ἔτους, εἰκοστὴ τετάρτη κατὰ σειράν, ἔλαβε χώραν ἐν Παρισίοις. Κατὰ τὴν συνδιάσκεψιν ταύτην, λόγου γενομένου περὶ τῆς ἐκκενώσεως τῆς Ρεναυίας ὑπὸ τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων, ὁ κ. Λαῦμπε, ἀντιπρόσωπος τοῦ γερμανικοῦ Ράϊχσταγ, διεφώνησε ριζικῶς πρὸς τὸν κ. Ἀγρὶ Ζουβενέλ, Γάλλον γερουσιαστήν. Ἐκ τῆς διαφωνίας ταύτης διεπιστώθη ἡ ὑφισταμένη ἀπόλυτος ἀντίθεσις μεταξὺ τῶν γαλλικῶν καὶ τῶν γερμανικῶν ἀπόψεων. Συμφώνως πρὸς τὸ κείμενον τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν, ἡ κατοχὴ τῆς Ρεναυίας δύναται νὰ διαρκέσῃ μέχρι τοῦ 1935. Ἐφ' ὅσον δὲ ἡ σύμφωνον τοῦ Λοκάρνο δὲν ἐτροποποίησε τὰς συνθήκας, οἱ ἐν Γαλλίᾳ διατείνονται ὅτι δύνανται νὰ παρατείνουν τὴν κατοχὴν μέχρι τῆς χρονολογίας ἐκείνης. Ἀντιθέτως οἱ Γερμανοὶ διατείνονται ὅτι ἐξ' ὅσον ἡ Γερμανία ἐκπληροῖ κανονικῶς τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ὁποίας ἐπέβαλεν εἰς αὐτὴν ἡ συνθήκη εἰρήνης, ἡ Γαλλία ὀφείλει, συμφώνως πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ Λοκάρνο, νὰ ἐκκενώσῃ ἀπὸ τοῦδε τὴν Ρεναυίαν ἢ τοὐλάχιστον ἐντὸς μιᾶς βραχείας προθεσμίας. Τὴν θέσιν ταύτην ὑπεστήριξεν ὁ κ. Βίρτ εἰς τὴν συνδιάσκεψιν τῆς Παγκοινοβουλευτικῆς Ἑνώσεως, θελήσας προφανῶς νὰ στηριχθῇ ἐπὶ τῆς γνωστῆς γερμανικῆς ἀπόψεως καθ' ἣν δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπέλθῃ πραγματικὴ συνδιαλλαγὴ μεταξὺ νικητῶν καὶ ἡττημένων, καθ' ὃν χρόνον οἱ νικηταὶ κατέχουν ἐδάφη τῶν τελευταίων. Κατόπιν τούτου ὁ κ. Ζουβενὲλ ὑπεστήριξε μίαν ἄκρως ἀντίθετον ἄποψιν, ὅτι ἡ ἀσφάλεια τῆς Γαλλίας ὡς καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Ἐυρώπης, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ἐν δεύτερον Λοκάρνο δυνάμενον νὰ ἐγγυηθῇ διὰ τὸ status quo ἐν Ἀνατολῇ, ἐπιβάλλει τὴν παράτασιν τῆς κατοχῆς, συμφώνως πρὸς τὸ γράμμα τῆς συνθήκης. Ἡ διένεξις αὕτη μεταξὺ τῶν δύο κοινοβουλευτικῶν παραγόντων, τοῦ Γάλλου καὶ τοῦ Γερμανοῦ, εἶνε τοσούτῳ μᾶλλον χαρακτηριστικὴ τῆς γαλλογερμανικῆς διαφωνίας, καθόσον καὶ ὁ εἷς καὶ ὁ ἄλλος εἶνε γνωστοὶ διὰ τὸ διαλλακτικὸν πνεῦμά των. Ὁ κ. Λαῦμπε εἶνε σοσιαλιστὴς, συνεπῶς ἀνήκει εἰς τὸ φιλειρηνικώτερον γερμανικὸν κόμμα. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν κ. Ζουβενὲλ, οὗτος μόλις πρό τινος χρόνου ἠρνήθη νὰ ἀποτελῇ εἰς τὸ ἑξῆς μέλος τῆς γαλλικῆς ἀντιπροσωπείας παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν, διὰ τὸν λόγον ὅτι κρίνει τὸν ρόλον τοῦ θεσμοῦ ὡς ἀπότοκον τῶν μεθόδων τῆς παλαιᾶς διπλωματίας.

Καὶ ἐν ἄλλο ζήτημα, τὸ ζήτημα τοῦ περιορισμοῦ τῶν στρατευμάτων κατοχῆς ἐν Ρεναυίᾳ, ἔδωκεν ἀφορμὴν νὰ καταστῇ ὁρόδηλος ἡ ὑφισταμένη διαφορὰ μεταξὺ τῶν γερμανικῶν καὶ τῶν γαλλικῶν ἀπόψεων. Τὸ ζήτημα τοῦτο διαφέρει τοῦ τῆς ὁλοσχεροῦς καὶ βραχυπροθέσμου ἐκκενώσεως. Κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1925 οἱ συνδιασκεπτηθέντες ἐν Λοκάρνο ὑπεσχέθησαν εἰς τὴν Γερμανίαν ὅτι ἐν ἢ περιπτώσει αὕτη ἐξεπλήρωνεν ἱκανοποιητικῶς τὰς ὑποχρεώσεις της ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ ἀροπλισμοῦ, τὰ στρατεύματα κατοχῆς ἐν Ρεναυίᾳ θὰ ἠλατοῦντο, ἀλλὰ μέχρι σήμερον οὐδεμία τοιαύτη ἐξεδηλώθη διάθεσις ἐκ μέρους τῶν ὑποσχεθέντων. Ἐν προκειμένῳ τυγχάνει γνωστὸν ὅτι αἱ γαλλικαὶ ἀπόψεις διίστανται πρὸς τὰς τῆς Γερμανίας, ἐριδομένης ἐπὶ τῆς Ἀγγλίας. Ἡ Γαλλία συγκατατίθεται νὰ ἐλαττώσῃ τὴν δύναμιν τῶν στρατευμάτων κατοχῆς κατὰ ποσὸν θεωρούμενον ἀνεπαρκέστατον ὑπὸτῶν ἐν Γερμανίᾳ καὶ Ἀγγλίᾳ. Συγκεκριμένος ἡ Ἀγγλία θεωρεῖ τὰς παραχωρήσεις τῆς Γαλλίας ὡς μὴ ἀνταποκρινομένας πρὸς τὴν ὑποθεῖσαν εἰς τὴν Γερμανίαν ὑπόσχεσιν.

Ἡ διαφορὰ ἡ ὑφισταμένη μεταξὺ τῶν γαλλικῶν καὶ ἀγγλικῶν ἀπόψεων ἀνακινεῖ μοιραίως ἐν ἄλλο σπουδαιότατον ζήτημα. Συμφώνως πρὸς τὴν συνθήκην τῶν Βερσαλλιῶν, ἡ προσωρινὴ κατοχὴ τοῦ Ρήνου ἀποτελεῖ ἐγγύησιν διὰ τὴν «ἐντέλειαν» τῆς συνθήκης, οὐδεμίαν δὲ ἔχει σχέσιν μὲ τὴν «ἀσφάλειαν» τῆς Γαλλίας ἢ τοῦ Βελγίου. Σήμερον ἡ γαλλικὴ Κυβέρνησις συνδέει τὸ ζήτημα τῶν στρατευμάτων κατοχῆς μὲ τὸ ζήτημα τῆς «ἀσφαλείας». Εἰς τοῦτο οἱ ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπιστοῦν ὅτι τὸ ζήτημα τῆς «ἀσφαλείας» ἐπανοίκθη διὰ τοῦ συμφώνου τοῦ Λοκάρνο καὶ ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς συνομολογήσεως ἡ Γαλλία οὐδόλως ἀφῆκε νὰ ὑποτεθῇ ὅτι θεωρεῖ τὸ σύμφωνον ἀνεπαρκές.

Κρίνοντες τὰ πράγματα εἰλικρινῶς καὶ ἀντικειμενικῶς, ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ ἀγγλικὴ ἀπορις ἔχει στερεὰς βάσεις. Διότι ἐὰν ἐξαρτηθῇ τὸ ζήτημα τῆς «ἀσφαλείας» ἀπὸ τὸ ζήτημα τῆς ἐλαττώσεως τῶν στρατευμάτων κατοχῆς, εἶνε πιθανὸν νὰ θεωρηθῇ ἐπιβεβλημένη καὶ ἡ μετὰ τὸ 1935 παράτασις τῆς κατοχῆς. Δυνατὸν μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας νὰ διατείνωνται ἐν Γαλλίᾳ ὅτι ἡ «ἀσφάλεια» δὲν εἶνε ἐπαρκῶς ἐγγυημένη.

Ἡ στάσις τῆς Γαλλίας εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο πιστοποιεῖ τὴν ὕπαρξιν μιᾶς διαφωνίας εἰς τοὺς κόλπους τῆς γαλλικῆς Κυβερνήσεως. Αἱ ἀπόψεις τοῦ κ. Πουανκαρὲ δὲν συμφωνοῦν προφανῶς πρὸς τὰς ἀπόψεις τοῦ κ. Μπριάν. Τυγχάνει ὀφθαλμοφανὲς ὅτι ὁ κ. Πουανκαρὲ δὲν εἶνε διατεθειμένος νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν πολιτικὴν τοῦ Λοκάρνο. Ἀλλ' ἐφ' ὅσον τὸ σύμφωνον τοῦ Λοκάρνο δίδει τὸ δικαίωμα εἰς τὰς Δυνάμεις αἱ ὁποῖαι τὸ ὑπέγραψαν συγκεκριμένως δὲ εἰς τὴν Ἀγγλίαν, νὰ ἀντιταχθοῦν εἰς τὴν ἐκ νέου καθιέρωσιν τῆς πολιτικῆς τοῦ Ρούρ, ἡ σημερινὴ πολιτικὴ τῆς Γαλλίας ἀπειλεῖ ν' ἀποξενώσῃ ταύτην ἀπὸ τὰ εὐεργετήματα τῆς πολιτικῆς τοῦ Λοκάρνο, χωρὶς νὰ τῆς ἐξασφαλίζῃ ἐκείνα, διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἠδύνατο, ἂν ὄχι ἠθικῶς καὶ νομίμως, τοὐλάχιστον ὑλικῶς, νὰ στηρίξῃ ἐκ νέου τὴν πολιτικὴν τοῦ Ρούρ.

Διὰ τοὺς Γερμανοὺς τὸ πνεῦμα τοῦ Λοκάρνο δὲν ἀποκλείει τὴν ἐκ νέου ἐξέτασιν τοῦ προβλήματος τῶν εὐθυνῶν τοῦ παγκοσμίου πολέμου, καθὼς καὶ τοῦ ζητήματος τῶν λεγομένων «διαιτητῶν», τὰς ὁποίας κατηγοροῦνται οὗτοι ὅτι διέπραξαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου. Τὸ τελευταῖον τοῦτο σημεῖον ἐτέθη καὶ πάλιν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν εἰδικῶς ὅσον ἀφορᾷ τὸ Βέλγιον καὶ τὴν Γερμανίαν. Ὁ κ. Βαντερβέλδε, ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τοῦ Βελγίου, ὑπέμνησεν εἰς τὴν γερμανικὴν Κυβέρνησιν ὅτι, διαρκοῦντος τοῦ πολέμου ἡ βελγικὴ Κυβέρνησις ἐπρότεινεν εἰς τὴν Γερμανίαν νὰ προβῇ εἰς μίαν ἀμερόληπτον ἐξέτασιν τῶν ζητημάτων τῶν «διαιτητῶν», κατόπιν δὲ τούτου ἡ γερμανικὴ Κυβέρνησις ἐδήλωσεν ὅτι εἶνε διατεθειμένη νὰ δεχθῇ σήμερον τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐξετάσεως ταύτης. Ὡς γνωστόν, ἡ Γερμανία προσεπάθησε κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου νὰ δικαιολογήσῃ ὡρισμένας βιαιότητας τοῦ στρατοῦ της ἐν Βελγίῳ διὰ τοῦ γεγονότος ὅτι μὴ στρατιωτικοὶ Βέλγοι, ἢ ἄλλως ἀποκαλούμενοι «ἐλεύθεροι σκοπευταί» ἐπετέθησαν ἐναντίον τῶν γερμανικῶν στρατευμάτων. Δὲν γνωρίζομεν ἀκόμη κατὰ πόσον ἡ βελγικὴ Κυβέρνησις θὰ δεχθῇ ὁμοφώνως ν' ἀκολουθήσῃ τὸν κ. Βαντερβέλδε εἰς τὴν ἐν λόγῳ ὑπόθεσιν. Πάντως αἰσθάνεται κανεὶς ἀληθῆ κατάπληξιν διαπιστώνων τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ γαλλικὸς Τύπος πολεμεῖ ὁμοιότροπον τὴν ἰδίαν τῆς ἀνακρίσεως παρ' ὅσον ὁ ἴδιος ὁ βελγικὸς τύπος τὸ πράττει. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῶν εὐθυνῶν τοῦ πολέμου, ὁ κ. Ζουβενὲλ, ἀπαντῶν εἰς τὸν κ. Λαῦμπε, ἐκηρύχθη μετὰ ζωηρότητος ἐναντίον τῆς ἀνακινήσεως αὐτοῦ. Καὶ ὅμως, καθὼς ὅλοι γνωρίζομεν, κατόπιν τῆς δημοσιεύσεως τῶν διπλωματικῶν ἐγγράφων καὶ τῶν ἱστορικῶν μελετῶν, αἱ ὁποῖαι ἔγιναν εἰς τὰς χώρας τῆς Ἀντάντ, εἶνε πλέον ἡ φανερὸν ὅτι δὲν εὐθύνονται μόνον αἱ Κεντρικαὶ Αὐτοκρατορίαι διὰ τὴν ἐκρηξιν τοῦ παγκοσμίου πολέμου.

Ἀλλ' οἱ Γάλλοι ἐπιμένουν ὑποστηρίζοντες τὰς δύο ταύτας θέσεις: αἱ εὐθῦναι τοῦ παγκοσμίου πολέμου βαρύνουν ἀποκλειστικῶς τοὺς Γερμανοὺς καὶ τοὺς συμμάχους των, ὁ δὲ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον διεξήγαγον οὗτοι τὸν πόλεμον ἦτο βάρβαρος.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἡ γαλλογερμανικὴ παρεξήγησις εὑρίσκεται εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, αἱ ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς ἐφημερίδος «Ρέφερυ» ὁμοσιευθεῖσαι δηλώσεις τοῦ στρατάρχου Φὸς παρουσιάζουσιν ὅλως ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον. Ὁ στρατάρχης ἐπικρατεῖ τὴν ἰδέαν τῆς γαλλογερμανικῆς προσεγγίσεως, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως ὅπως ἐξακριβωθῇ προηγουμένως ἐὰν εἰς τὴν Γερμανίαν ἐπικράτησεν ἐκ νέου πνεῦμα διαλλακτικότητος. Ἀλλ' οἱ Γερμανοὶ διατείνονται ὅτι ἐπροχώρησαν πέραν τοῦ δέοντος εἰς τὴν ὁδὸν τῆς διαλλακτικότητος καὶ ὅτι οὐδὲν μέχρι τοῦδε ἀντάλλαγμα ἔλαβον. Περαιτέρω ὁ στρατάρχης ἀξιοῖ ὅπως τὸ σύμφωνον τοῦ Λοκάρνο ἐκτελεσθῇ ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν, ὁ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον συμφώνως πρὸς τὸ γράμμα μᾶλλον ἢ πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ Λοκάρνο. Τέλος, ἀναφερόμενος εἰς τὴν δημοσιογραφικὴν ἐκστρατείαν τοῦ λόρδου Ρότερμερ ὑπὲρ τῆς ἀναθεωρήσεως τῆς συνθήκης τοῦ Τριανὸν πρὸς ὄφελος τῆς Οὐγγαρίας, κατεδίκαζε πᾶσαν τροποποίησιν συνόρων πρὸς ὄφελος οἱουδήποτε κράτους, καθόσον τοῦτο θὰ ἠδύνατο νὰ γίνῃ ἀφορμὴ μιᾶς γενικωτέρας τροποποιήσεως τοῦ ἐδαφικοῦ καθεστῶτος τῆς Εὐρώπης.

Ἐπειδὴ ἀνακρίβωσις ὁ στρατάρχης Φὸς πιστεύει ὅτι ἡ διατήρησις τοῦ status quo εἶνε μία ὑπόθεσις πολὺ δυσχερής, καταλήγει δ' ὅτι ὁ μόνος τρόπος διατηρήσεως τῆς εἰρήνης εἶνε ἡ διατήρησις τῆς ἐγκαοδίου συνεννοήσεως μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας. Φαίνεται ὅμως ὅτι διαφύγει τὴν προσοχὴν τοῦ στρατάρχου τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ σημερινὴ κατάστασις εἶνε τελείως διάφορος ἐκείνης ἡ ὁποία ἐδημιούργησε τὴν Ἱερὰν Συμμαχίαν. Ἡ Ἀγγλία, διὰ τῆς συνεννοήσεώς της μετὰ τῆς Γαλλίας, ἠθέλησε νὰ ἀναχαιτίσῃ τὴν Γερμανίαν, πολὺ ἰσχυρὰν ἠπειρωτικῶς. Σήμερον ὅμως οἱ ὅροι ἀντεστράφησαν καὶ ἡ Γαλλία κατέχει ἤν θέσιν ἀκριβῶς κατέχει ἡ Γερμανία πρὸ τοῦ πολέμου. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς συνομολογήσεως τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν ἡ πολιτικὴ τῆς Ἀγγλίας δὲν ἐπιδιώκει εἰμὴ νὰ προστατεύῃ τὴν Γερμανίαν ἀπέναντι τῆς Ἀγγλίας. Ἀναμφισβήτητον ἀπόδειξιν τοῦ γεγονότος τούτου ἀποτελεῖ ἡ σημερινὴ στάσις τῆς Ἀγγλίας εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐλαττώσεως τῶν στρατευμάτων κατοχῆς ἐν Ρεναυίᾳ. Συνεπῶς, ὅσον καὶ ἂν ἀποδίδῃ κανεὶς δίκαιον εἰς τὸν στρατάρχην, φρονοῦντα ὅτι ἡ διατήρησις τῆς ἀγγλογαλλικῆς συνεννοήσεως ἀποτελεῖ τὴν κυριωτέραν ἐγγύησιν διὰ τὴν εἰρήνην, δὲν δύναται καὶ νὰ θεωρήσῃ τὴν διατήρησιν τῆς συνεννοήσεως ταύτης τόσον ἐφικτὴ ὅσον πρὸ τοῦ πολέμου.

Τὸ ὀλιγώτερον ἐνθαρρυντικὸν σημεῖον εἰς τὰς ὑηλίσεις τοῦ στρατάρχου Φὸς εἶνε τὸ ἀφορῶν τὸν ἀροπλισμόν. Ὁ ἀροπλισμὸς εἶνε, κατὰ τὴν γνώμην του, μία «οὐτοπία». Εἰς τὰ σημεῖον τοῦτο εἶνε ἀπολύτως σύμφωνος μὲ τοὺς ἰδεοκρατὰς τὴν γαλλικὴν πολιτικήν, οἱ ὁποῖοι θεωροῦν ὡς μὴ ἄπαρχον τὸ ζήτημα τόσον τοῦ στρατιωτικοῦ ὅσον καὶ τοῦ ναυτικοῦ ἀροπλισμοῦ. Συνεπῶς, ἐφ' ὅσον ἡ συνθήκη τῶν Βερσαλλιῶν ὁρίζει ὅτι ὁ ἀροπλισμὸς τῶν τηρημένων θὰ εἶνε τὸ προοίμιον τοῦ γενικοῦ ἀροπλισμοῦ, οἱ ἠττημένοι ὑποστηρίζουν ὅτι, ἐὰν ὁ ἀροπλισμὸς δὲν εἶνε γενικός, ἔχουν καὶ αὐτοὶ τὸ δικαίωμα νὰ ἐξοπλισθοῦν ἐκ νέου. Ὁ στρατάρχης διέπραξεν ἀπροκαιρίαν εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, ἔδωκε δὲ διὰ τοῦ τρόπου τούτου εἰς τοὺς ἠττημένους ἐν ἐπιχείρημα ἰσχυρότατον ὑπὲρ τῶν ἀπόψεών των. Μήπως διὰ τὸν λόγον τοῦτον ὁ παρισινὸς «Χρόνος» ἀναδημοσιεύων τὰς δηλώσεις τοῦ στρατάρχου ἔκρινε σκόπιμον νὰ παραλείψῃ τὴν περικοπὴν τὴν ἀφορῶσαν τὸν ἀροπλισμόν; Διότι τυγχάνει βέβαιον ὅτι καὶ ὁ «Χρόνος» συμμερίζεται εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο τὴν γνώμην τοῦ στρατάρχου Φός.

ALCIDE EBRAY

ΑΝΩΤΕΡΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ Γαλλικῆς Ἑλληνικῆς — Ἀλληλογραφίας — Lettérature — Προγυμνάσεις διὰ πτυχίον — Μαθηματικὰ Cours — διάφορα — Groupe de Conversation — Μεταφράσεις παντὸς εἴδους παρὰ Καθηγητρίας. — Σταῦ Φέξη 87.

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΦΑΝΔΟΔΙΑΜΑΤΑ
ΩΔΕΙΟΝ ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟΝ
Ὁδὸς Καραγεώργη 11. Τηλ. τέον 12-20

Ἔτος ἱδρύσεως 1900. Διευθ. Ν. ΛΑΒΔΑΣ

Ἐν Βραβεῖον τοῦ ἐν Κορμόνῃ (Ἰταλίας) διεθνοῦς μουσικοῦ διαγωνισμοῦ τοῦ 1910.

ΣΧΟΛΑΙ μανδολίνου, κιθάρας, βιολίου, βιολοντσέλλου, πιάνου, μονῳδίας, φλαούτου, δραματικῆς ἀπαγγελίας, θεωρητικῶν καὶ χορῳδίας.

ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ἐκ 30 διακεκριμένων καθηγητῶν καὶ διδασκάλων.

ΔΙΔΑΚΤΡΑ προσωπικά.

Ἐγγραφαὶ καὶ κανονισμὸς καθ' ἑκάστην 9—1 μ.μ. Τρίτην καὶ Παρασκευὴν 5—8 μ.μ.

Παράρτημα ἐν Καλλιθέᾳ ἐν τῷ ἐκπαιδευτηρίῳ Κατίνας Σπυράκη.

Ἀπὸ Πρωΐας εἰς Πρωΐαν

Φθινοωριναὶ σκέψεις

Μὲ τὴν πρώτην βροχὴν οἱ τρυφεροὶ ὦμοι ἤρχισαν νὰ ριγοῦν, τὰ παλτουδάκια νὰ ἐμφανίζωνται καὶ ἤρχισαν οἱ πρῶτοι περίπατοι εἰς τὰ μαγαζιὰ γιὰ τὴν ἀναζήτησι τῶν χειμερινῶν κοστουμιῶν, καὶ ἡ ἀναδίφησις τῶν σεντουκιῶν πρὸς ἀνεύρεσιν σεβασμίων παλτῶν, καταλλήλων πρὸς μετάφρασιν. Τί μελαγχολικὰς σκέψεις φέρνει τὸ φθινόπωρον εἰς τοὺς πτωχοὺς μηνητούς, τοὺς ὁ Θεὸς δὲν ἐφρόντισε νὰ προστατεύσῃ μὲ δόρας ὅπως τὰ ζῶα!

Δὲν ἐμακάρισα ποτὲ τὰ αἰλουροειδῆ διὰ τὰ Γεναριάτικα γλέντια των, ἀλλὰ τὰ ἐμακάρισα πάντοτε διότι οὐδέποτε ἔλαβον ἀνάγκην ἀπὸ ράπτες καὶ ἀπὸ ρούχα. Ὁ ὑπέρτατος ράπτης, ὁ μοναδικὸς καὶ τελειότατος, ἡ Φύσις, ἔχει φροντίσει διὰ τὸν ἀνέξοδον ἀνεφοδιασμόν τους. Μόλις προβάλλει ὁ Σεπτέμβριος τὸ ἐλαφρὸ καλοκαιρινό τους τρίχωμα, ποῦ κατὰ Μάρτιον ἐτρόπεσεν, ἀρχίζει νὰ πυκνώνῃ, νὰ φουντώνῃ, νὰ γίνεται μακρύτερον, καὶ μὲ τὰ πρῶτα κρύα, ὁ Γιούλης, ποῦ κουλουριάστηκε κ' ὅλας δίπλα στὴν κρύα σόμπα, ἔχει ἕτοιμο τὸ χειμωνιάτικό του κοστούμι, ἕνα κοστοῦμι ποῦ τοῦ πηγαίνει κουτί! Δὲν μοῦ παρεπονέθηκε ποτὲ ἀτὶ τὸν στενύει, ὅτι τοῦ ἔκλεψαν μιὰ ἥβηχν ἀπὸ τὸ ἀμριδογραμμένο ὕφασμα, ὅτι ὁ γιαλὰς κάνει ζάρες, καὶ πρὸ παντὸς ὅτι ἐδιάβασε τὴν τρομερὴν καὶ φοβερὴν ἐπιγραφὴν ποῦ φιγουράρει ἐν εἴδει πυρίνης ρομφαίας ἐπάνω ἀπὸ τὸν μπάγκον τοῦ ράπτου «Πίστωσις δὲν δίδεται»! Κάποτε ὅπου ἕνας ἀντίπαλός του, τοῦ εἶχε κατεβάσει ὁλόκληρη λουρίδα ἀπὸ τὴν πλάτη, χωρὶς φασαρίες καὶ χωρὶς ἀταραβέρια, χωρὶς νὰ τρέχῃ νὰ ζητᾷ Ἀρμένην ἐπισκευαστὴν τῶν σχισμένων ρούχων καὶ νὰ πληρώνῃ ἑκατοστάριο, μέσα εἰς μίαν ἑβδομάδα, μὲ μερικὰ καθημερινὰ γλυψίματα κατὼ θθωσε νὰ ἐπισκευάσῃ τὸ σχίσιμον μὲ ἐξειρετικὴν μαεστρίαν.

Εἰς τὴν κρεμάστραν κρέμεται ὄζον ναφθαλίνην τὸ παλαιὸν καὶ προσφιλές παλτό. Εἶνε θλιβερὸν καὶ μοῦ ἔρχονται δάκρυα στὰ μάτια ὅταν συλλογίζομαι ὅτ ἔφθασε μοιραίως ἡ σκληρὰ ὥρα τοῦ ἀποχωρισμοῦ. Καὶ τὸ μὲν παλτὸ θὰ πάρῃ τὸν ἡνσικὸν ὁρόμον τῶν παλῃῶν παλτῶν, ὅταν γνωρίσουν τὸν κόσμον καὶ ἀπὸ τὶς δύο φάτσες τους! Ἀλλὰ ἐκεῖνοι ποῦ μένουν τί θ' ἀπογίνουν; Ὁ ἡρωϊσμὸς εἶνε τὸ πιὸ κακὸ καὶ ὀξὺ ὀστερον θερμὸ σκέπασμα ἐν ὥρᾳ χειμῶνος!

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Πλήμμυραι εἰς τὴν Ρουμανίαν

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 4. (Ἀσύρματος)— Τηλεγραφήματα ἐκ Βουκουρεστίου ἀγγέλλουν ὅτι ἐπίμονοι βροχαὶ προεκάλεσαν καταστρεπτικὰς πλημμύρας εἰς Ρουμανίαν, ἰδίως δὲ εἰς Μπουκοβίναν καὶ Τρανσυλβανίαν, ὅπου πολλὰ χωρία κατεκλύσθησαν ὑπὸ τῶν ὑδάτων καὶ οἱ σιδηροδρομικαὶ γέφυραι κατέβρεσαν. Ἡ πόλις τοῦ Φογκαρᾶς διατρέχει κίνδυνον. Ὑπάρχουν 120 νεκροί.

Δυστύχημα παρὰ τὸν Νιαγάραν

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 4. (Ἀσύρματος).— Ὁ «Μικρὸς Παρισινὸς» πληροφορεῖται, ὅτι ἐνῷ σειρὰ αὐτοκινήτων, φέρουσα ἐκδρομεῖς, διήρχετο παρὰ τὸν Νιαγάραν, ἐν ἐξ αὐτῶν, συγκρουσθέν, κατέπεσεν εἰς βαθεῖαν χαράδραν.

Οἱ τρεῖς ἐπιβαίνοντες ἐφονεύθησαν.

Οἱ νέοι δόκιμοι

Διὰ διαταγῆς τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ἐτοιμάζονται ναυτικοὶ δόκιμοι οἱ κάτωθι κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας των ἐν τῷ διεξαχθέντι σχετικῷ διαγωνισμῷ:

Ἀντων. Βενετσανόπουλος, Ἐπαμ. Κονγτιάννης, Βύρων Κρυσταλίδης, Τιμολέων Λούης, Πέτρος Φωκᾶς καὶ Μιχ. Γρηγορόπουλος.

Ὁ «Λευκὸς Σταυρὸς»

Εἰς τὸν ἰδρυτὴν τοῦ «Λευκοῦ Σταυροῦ» κ. Σ. Ματσούκαν ἐπεστάλησαν 400 λιρέτται, ἔναντι τοῦ κ. Γεωργίου Πελοπίδα ἐκ Κέρεν τῆς Ἐριθραίας.

Θέατρα

ΑΛΑΜΠΡΑ. «Ὁ δίγαμος».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ὁ κουρεὺς τῆς Σεβίλλης».
ΔΙΟΝΥΣΙΑ. «Νὰ δικαστῆς, νὰ μάλαμα!»
ΚΥΒΕΛΗΣ. «Ὁ Παπαγάλλος τοῦ 1927».
ΝΤΕΛΑ. «Ἡ μπομπονιέρα».
ΠΑΠΑ-ΓΙΩΑΝΝΟΥ. «Ὁ χορὸς τῆς ὑγείας».
ΜΟΝΤΙΑΝΑ. «Βαρκάρης τοῦ Βόλγα».
ΚΩΣΤΑΚΗ. (Λεωφόρος Συγγροῦ) «Ἀπολαύσεις τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου», «Αἱ δύο Ὀρφαναί».
Α.Ο.Δ.Ο. «Ὁ δὸν Κιχώτης».
ΑΑΟΥ. «Ὁ γύρος τῆς Ἀθήνας».
ΡΕΚΟΡ. «Σκολαστένιος στρατιώτης».
ΠΕΙΡΑΙΚΟΝ. «Ἐπίσκοπο καὶ Σία».

Κινηματογράφοι καὶ Βαριετέ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Γυναῖκα ἀλ λὰ γκαρσόν».
ΑΘΗΝΑΙΟΝ. Θέασις Κρόμβελ καὶ κινηματογράφος.
ΑΑΣΟΣ. «Τράβα τὸ σχοινί».
ΑΛΚΑΖΑΡ. «Δὸν Κάρλος».
ΜΑΓΕΙΑ. «Ἡ Παρῆζέτ».
ΔΙΑΝΑ (Π. Φάληρον). «Τὸ ἠφαίστειον».
ΙΡΙΣ (Λένορμαν—Παλαιηδίου) «Φαιδώρα».
ΗΛΥΣΙΑ. «Ἡ μεγάλη θυσία».
ΑΤΛΑΝΤΙΣ. «Τὸ ἱπποδρόμιον τοῦ διαβόλου».
ΒΟΤΑΝΙΚΟΣ. «Ροβέρτος διάβολος».
ΜΙΚΡΟΝ ΖΑΠΠΕΙΟΝ. «Ὁ Κένταυρος»
ΒΕΡΝΤΕΝ. «Ἡ πριγκήπισσα τῶν κλόουνς».
ΠΑΡΘΕΝΩΝ. «Ἡ βασίλισσα τοῦ Μουλὲν Ρούζ».

Ἐκδόσεις

Ὁ κ. Γεώργ. Κόλλιας ἐξέδωκε ποιητικὴν συλλογὴν ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ φλογέρα τῆς ζωῆς».

Αὐτὸς εἶναι ὁ "Ἔρως.....!,,

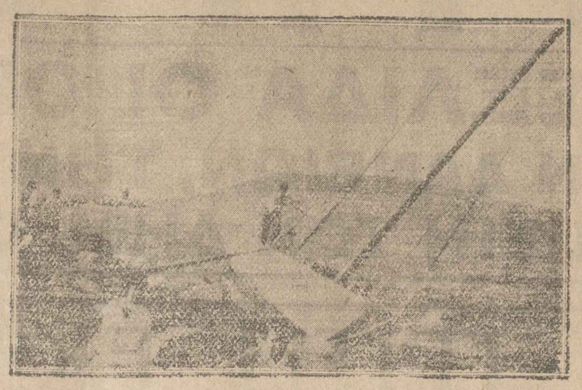

Τὸ Ἀμερικανικὸν γιὸτ «Ἔρως» τὸ ὁποῖον ἐξώκειλεν εἰς τοὺς βράχους τῆς Αἰγίνης χωρὶς νὰ κατασταθῇ δυνατὴ ἡ ἀνέλκυσίς του. Τοῦ «Ἔρωτος» ἐπέβαινον ἡ βαθυπλούτος Ἀμερικανὶς κόμησσα Ἀντὲ ντὲ Λιμοὺρ μετὰ διαφόρων φίλων της, ἐπιχειροῦντες ταξείδιον ἀναψυχῆς ἀνὰ τὴν Μεσόγειον. Ἡ ἰδιοκτή

Εις Το Περιθωριον Των Γεγονοτων

ΣΕΡΒΙΚΑΙ ΔΙΑΘΕΣΕΙΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τῆς Νοτιοσλαυΐας κ. Μαρίνκοβιτς, ὁ ὁποῖος ἀφίκετο χθὲς εἰς τὴν Γενεύην, διερχόμενος ἐκ Λουμπλιάνας, πρὶν ἐγκαταλείψῃ τὸ Νοτιοσλαυϊκὸν ἔδαφος, εἶπε πρὸς δημοσιογράφους ὅτι, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, εἰς τὴν Γενεύην θὰ δοθῇ εὐκαιρία ἐπαναλήψεως τῶν συνομιλιῶν μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἀντιπροσώπων πρὸς διευθέτησιν τοῦ ζητήματος τῶν Ἑλληνοσερβικῶν συμφωνιῶν, μετὰ τὴν ἀπόρριψιν τῶν Παγκαλικῶν συμφωνιῶν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς. Ὁ κ. Μαρίνκοβιτς, πρὶν ἀναχωρήσῃ διὰ τὴν Γενεύην, ἐπεσκέφθη τὸν Βασιλέα Ἀλέξανδρον εἰς Μπλὲντ, ὡς ἐκ τούτου δὲ αἱ μετέπειτα ἐν Λουμπλιάνᾳ δηλώσεις του πρὸς ἀντιπροσώπους τοῦ Σερβικοῦ τύπου ἀποκτοῦν ὅλως ἰδιάζουσαν σημασίαν. Ἡ πρόθεσις τοῦ ἰθύνοντος σήμερον τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Νοτιοσλαυΐας, ὅπως συζητήσῃ περὶ μιᾶς Ἑλληνοσερβικῆς συμφωνίας ἐν Γενεύῃ ἀποδεικνύει πόσον ἀναγκαία ἦτο ἡ διὰ τῆς ἀπορρίψεως τῶν Παγκαλικῶν συμφωνιῶν ἐκκαθάρισις τοῦ ἐδάφους. Καὶ ὁ κ. Μαρίνκοβιτς θὰ εὕρῃ ἐν Γενεύῃ, συναντώμενος σήμερον μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἀντιπροσώπων, εἰλικρινῆ προθυμίαν συνεννοήσεως, καὶτοι, βέβαια, δὲν πρέπει ν' ἀναμένεται ἐν Γενεύῃ ἄλλο τι, πλὴν μιᾶς ἀποκαταστάσεως φιλικῆς ἀπαφῆς πρὸς περαιτέρω εἰδικὰς συζητήσεις.

Εἰς τὴν Γενεύην τὰ ἑλληνικὰ ζητήματα ἐξακολουθοῦν ν' ἀπασχολοῦν ἀριθμὸν μελῶν τῶν δημοσιογραφικῶν ὑποπεριοδικῶν καὶ τὰ ἀρμόδια μέλη τῶν δημοσιογραφικῶν τμημάτων τῆς Κοινωνίας, πρὶν ἀπασχολήσουν τὴν Δημοσιογραφικὴν τῆς Ἐπιτροπὴν καὶ τὸ Συμβούλιόν της ἐντὸς τῆς ἀρξαμένης ἑβδομάδος. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ ἐκ τῶν κορυφαίων μελῶν τῆς ἑλληνικῆς διπλωματικῆς ἀντιπροσωπείας κ. Ν. Πολίτης, σύκαιρον ἤδη μετὰ τὴν ἀλιγωτέρον ἀνάσταλην τῆς συζητήσεως διὰ τὴν «Σκαλαμινίαν» καὶ φιλεπίμως ἐντνεῶν νὰ μὴ μένῃ ἀργῆς, ἐπισκέπτεται τοὺς ξένους ἀντιπροσώπους ὑπενθυμίζων εἰς αὐτοὺς, ὅτι ὑποψήφιος διὰ τὴν ἑλληνικὴν ὑποψηφιότητα διὰ μίαν σχολάζουσαν ἕδραν τοῦ Συμβουλίου εἶναι ὁ ἴδιος καὶ παρακαλεῖ θερμῶς νὰ τὸν προτιμήσουν. Κατὰ τὰς σχετικὰς ἐκ Γενεύης τηλεγραφικὰς πληροφορίας, ὁ κ. Νικόλαος Πολίτης ἐτίμησεν ἕως τώρα δι' ἐπισκέψεως τὸν κ. Μπριάν, τὸν κ. Παῦλον Μπονκοὺρ καὶ τὸν κ. Δευσσέρ, ἀρμόσας ἀπὸ τὴν γαλλικὴν ἀντιπροσωπείαν. Προστίθεται δὲ μὲ χαρίσσαν ἀφέλειαν, ὅτι οἱ Γάλλοι συνάδελφοι τοῦ κ. Ν. Πολίτη τὸν ἤκουσαν μὲν μὲ θερμὸν, ζωηρὸν καὶ φιλικὸν καὶ φιλομειδέστατον ἐνδιαφέρον, ἐπεφυλάχθησαν δέ, μὴ ἐκπεφέντες εἰς κομψὴν δεξιὰν ὑπόσχεσιν. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ κ. Νικόλαος Πολίτης ἐσφυγμετρήσε τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Νεοπαμερικανικῶν Δημοκρατιῶν, οἱ ὁποῖοι ὁμοίως τὸν ἤκουσαν μετὰ πολλῆς καὶ φερέλπιδος προσηνείας. Αἱ ἐπισκέψεις του Σεβαίως θὰ συνεχισθοῦν πρὸς ἔλεγχον τοῦς ἔχοντας ψῆφον εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν, καίτοι, ὅπως ἐπίσης τηλεγραφεῖται ἐκ Γενεύης, πολλοὶ φαίνεται, ὅτι «ἔδωσαν λόγον ἄλλοῦ» — ὅπως ἔλεγε τὸ παλαιὸν ἐρωτικὸν ἄσμα. Ἡ ἐπισκεψιακή, ἐν τούτοις, δραστηριότης ἐν Γενεύῃ τοῦ διεθνοῦς κύρους νομομαθοῦς, καὶ ἂν δὲν τελεσφορήσῃ ἐφέτος, ἐκλεγομένης — ὁ μὴ γένοιτο — Βαλτικῆς τινος δημοκρατίας διὰ τὴν κενουμένην ἕδραν, προώρισται νὰ πλευτίσῃ τὸν κ. Ν. Πολίτην μὲ νέας ἐκδηλώσεις προσηνοῦς συμπαθείας ἐξ ἀντιπροσωπειῶν τῶν δύο ἡμισφαιρίων.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΡΟΔΟΥ

Ἡ ἐπίθεσις κατὰ τοῦ Μητροπολίτου Ρόδου Ἀποστόλου ἐκ μέρους ἱερέως, ἐκπαιδευτικοῦ αὐτὸν ἐπικινδύνως, ἀποτελεῖ θλιβερὸν γεγονὸς καὶ καθ' ἑαυτὸ καὶ διὰ τὸ σχῆμα τοῦ τε δράστου καὶ τοῦ θύματος. Ἀναμφισβητήτως, ὅμως, δὲν πρόκειται περὶ ἐνδικήσεως ἱερέως καθαιρεθέντος, ὡς παρίσταται. Ὁ Μητροπολίτης Ἀπόστολος, ἴσως, ὀφείλει τὸ πάθημά του εἰς τὴν ἐξέγερσιν τοῦ ποιμνίου του διὰ τὴν προθυμίαν, μεθ' ἧς συνεργάζεται διὰ τὴν κατάπνιξιν τῆς Ἑλληνικῆς συνειδήσεως τῶν Δωδεκανησίων. Τὸ δὲ ὀρθόδοξον ποίμνιον ἔχει συνηθίσει νὰ βλέπῃ τοὺς ἱεράρχας του πιστοὺς θεραπευτὰς καὶ προμαχεῶνας τῶν προαιωνίων του παραδόσεων.

ΕΞ ΥΨΟΥΣ

Ἐπιστολὴ δημοσιευθεῖσα χθὲς εἰς προϊὸν ἐφημερίδα, ἀποκαλύπτει, ὅτι ταγματάρχης κατονομαζόμενος, χρησιμοποιεῖ ἀεροπλάνον διὰ νὰ καταπέμπῃ ἐξ ὕψους ἐπὶ τὰ Βίλλια, ὅπου παραθερίζει ἡ ἐκλεκτὴ τῆς καρδίας του, ἐντύπως τὴν πλημμυρίδα τῶν αἰσθημάτων του. Ὁ αὐτὸς ταγματάρχης, κατὰ τὴν ἰδίαν ἐπιστολήν, ἐξετάζει πέριξ τὰς ἐρωτικὰς ἐπιχειρήσεις του καὶ τὰ τῶν Βιλλίων διὰ δυνάμεως δύο ἵππων. Ἀπὸ τοὺς ἵππους ὑψώθη τώρα ἐπὶ πτερύγων ἀεροσκάλανου. Ἔως τώρα οἱ ρομαντικοὶ ἀεροπόροι συνεδύαζον τὸ ἱππικὸν καὶ τὴν ἀεροπορίαν ἱππεύοντες τὸν Πήγασον, ἀπὸ τῆς ὁράσεως τοῦ ὁποίου προσερώνουν τὰς ὡραίας των. Ἀλλ' ὁ Πήγασος δὲν ἐστοίχιζεν εἰς τὸ Δημόσιον οὔτε δι' ἀγοράν, οὔτε διὰ συντήρησιν.

ΤΑ ΦΟΙΤΗΤΙΚΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ

Συνῆλθον χθὲς οἱ φοιτηταὶ καὶ ἐν ψηφίσματι διετύπωσαν τὰς ἀξιώσεις των. Μερικαὶ ἐξ αὐτῶν, ὅπως ἡ περὶ καταργήσεως τῶν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων, περὶ ἐξαιρετικῶν στρατολογικῶν βοηθημάτων, παροχῆς φοιτητικῶν εἰσιτηρίων εἰς τὰ θέατρα κ.λ.π. εἶνε παράλογοι. Ἀλλὰ ζητοῦν καὶ μερικὰ λογικὰ πράγματα: Νὰ μὴ αὐξηθοῦν ὑπερόγκως τὰ διδακτρα, νὰ συμπληρωθοῦν αἱ κεναὶ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἕδραι καὶ νὰ μὴ ἐκβιάζωνται ὑπὸ τῶν καθηγητῶν οἱ φοιτηταὶ νὰ ἀγοράζουν τὰ συγγράμματά των εἰς τιμὰς ἐξωφρενικάς. Αὐτὰ τὰ αἰτήματα καὶ λογικὰ καὶ δίκαια ἀπὸ πάντας ἀπόψεως εἶνε. Ὡς τοιαῦτα δὲ τὰ συνιστῶμεν θερμῶς εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Η ΣΥΜΠΑΡΕΔΡΕΙΑ

Δι' ἐπιστολῆς του δημοσιευθείσης εἰς τὸ χθεσινὸν «Ἔθνος» ὁ κ. Δ. Φιλάρετος, ἀπαντῶν εἰς τὴν «Πρωΐαν» μᾶς προσκαλεῖ νὰ ἐπιβεβαιώσωμεν τὴν κατηγορίαν ὅτι ὁ κ. Ι. Μεταξᾶς καθυπέταξε τὸ κόμμα τῶν Ἐλευθεροφρόνων καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας εἰς αὐτόν (τὸν χρηματομεσίτην κ. Φιλάρετον), ἀμφισβητεῖ δὲ τὴν βεβαίωσίν μας ὅτι ὁ κ. Γ. Πεσμαζόγλου ἀπεχώρησε τοῦ κόμματος τῶν Ἐλευθεροφρόνων δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον, διότι ὁ κ. Πεσμαζόγλου δὲν ἠδύνατο ν' ἀνεχθῇ τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Μεταξᾶ καθυπόταξιν τοῦ κόμματος καὶ τοῦ ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας εἰς τὸν κ. Φιλάρετον. Εἰς ἐνίσχυσιν τῆς ἀμφισβητήσεώς του ὁ κ. Δ. Φιλάρετος μᾶς προσκαλεῖ ἐπίσης νὰ καταγγείλωμεν δημοσίᾳ εἰς ποίαν ὑπόθεσιν καὶ ὑπὸ τίνας συνθήκας ὁ ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας τοῦ ἐχαρίσθη ὁποσδήποτε ἐπὶ βλάβῃ τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου. Ἀπαντῶμεν ἀσμένως, χωρὶς δὲ ὀργὴν οὔτε πάθος:

Ὁ κ. Δ. Φιλάρετος εἶναι λαμπρὸς κύριος, ἀξιόλογος κατὰ πάντα, πνευματώδης καὶ εὐχάριστος. Ἀλλ' ἐκεῖ ἔνα κακόν: καθιστᾷ ὑποπτον πάντα ἄνθρωπον μεθ' οὗ ἀνταλλάσσει πέραν τῆς ἁπλῆς καλημέρας. Ἔναι ἐξ ἄλλου γεγονὸς ὅτι ὁ κ. Δ. Φιλάρετος ἐνδιαφέρετο (—τὸ ἔλεγε δὲ καὶ ὁ ἴδιος στοιχηρυζίζων ὥσπερ σβοῦρα εἰς τοὺς διαδρόμους τῆς Βουλῆς—) διά τινας τῶν συμβάσεων, τῶν ὁποίων ὁ ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας κ. Ἰω. Μεταξᾶς ἐζήτησε κατὰ τὰς τελευταίας συνεδριάσεις παρὰ τῇ Βουλῇ τὴν κατεσπευσμένην καὶ ἀνεξέλεγκτον ψῆφισιν, προκαλέσας τὴν ἀγανάκτησιν τῶν πλείστων βουλευτῶν. Γεγονὸς εἶναι ἐπίσης ὅτι ὁ κ. Δ. Φιλάρετος διαρκούσης τῆς συζητήσεως τῶν ἐν λόγῳ συμβάσεων ἐκυλοφόρει εἰς τοὺς διαδρόμους, τὰ θεωρεῖα, τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς, κλειόμενος μετὰ τοῦ κ. Μεταξᾶ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προπαγανδίζων ὑπὲρ τῆς ψηφίσεως τῶν συμβάσεων μεταξὺ βουλευτῶν, κατειρωνευόμενος τοὺς ἀντιδρῶντας, θορυβῶν, κινούμενος μετὰ πολλῆς δραστηριότητος, τόσον, ὥστε νὰ ἐξωσθῇ βίᾳ τρίς ἐκ τοῦ δημοσιογραφικοῦ θεωρείου ὑπὸ τῶν κηδεμόνων τῆς Βουλῆς, οὐδὲ τότε δὲ ἡσυχάσας ἀλλὰ παρεισδύσας τὴν ἑπομένην εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων καὶ ἐκβληθεὶς ἐκεῖθεν κατόπιν τῆς κοινῆς βοῆς τῶν βουλευτῶν («ἔξω οἱ καραγιάι») διότι συζητοῦμεν τὸν σύμβασεων ἐφωράθη εἰς μίαν γωνίαν τῆς αἰθούσης ὑπόπτως συνομιλῶν μετὰ τοῦ Μεταξικοῦ βουλευτοῦ κ. Βαρδούτη.

Δὲν εἶναι ἀληθῆ ταῦτα; Ἐρωτῶμεν δέ: Ὁ ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας κ. Ἰ. Μεταξᾶς ζητῶν παρὰ τῆς Βουλῆς τὴν κύρωσιν τῶν συμβάσεων δὲν εἶχεν ὑποχρέωσιν, ὄχι μόνον πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἀτομικὴν ὑπόληψιν, ἀλλὰ πρὸς τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ Κόμματος, νὰ τηρήσῃ εἰς ἀπόστασιν τὸν καὶ ἐπικινδύνου φήμης ἀλλὰ καὶ ἐνδιαφερόμενον ἄλλωστε χρηματομεσίτην κ. Φιλάρετον, ἀντιπρόσωπον τῆς «Φαουντέσιον»; Δηλοῦμεν τέλος ὅτι εὐχαρίστως θέλομεν δημοσιεύσει ἀτάντησιν τοῦ κ. Φιλαρέτου ἐπὶ τούτοις, ἀρκεῖ νὰ μᾶς τὴν στείλῃ. Νὰ μᾶς τὴν στείλῃ, τονίζομεν, καὶ ὄχι νὰ τὴν κομίσῃ ὁ ἴδιος. Διότι κίνδυνος ὑπάρχει νὰ παρεξηγήσωμεν καὶ ἡμᾶς αὐτούς. Τόσον κινδυνώδης εἶναι ἡ φήμη τοῦ ἀνδρός.

ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΟΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ
ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΑΤΕ ΟΛΟΙ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
"ΑΘΗΝΑΙ"
ΜΙΑΝ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑΝ
ΤΑ ΑΥΤΟΓΡΑΦΑ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Διατὶ ἔγινε Βασιλεύς.—Πατήρ, Στέμμα καὶ Ἔρως.
Ἡ τραγῳδία μιᾶς βασιλικῆς ψυχῆς. — Οἱ ἐσωτερικοί του.
ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΟΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ
ΕΙΣ ΤΑΣ "ΑΘΗΝΑΣ"

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Αἱ ἀνάγκαι τῆς Δημητσάνης

ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ. (Ταχ. ἀν)σις). — Μετὰ τόσας περιπετείας καὶ ἀγωνιώδεις ἐνεργείας φαίνεται ὅτι ἐφθάσαμεν εἰς σημεῖον παρέχον βάσιμον πλέον τὴν ἐλπίδα, ὅτι θὰ πραγματοποιηθῇ ἓν ἀπὸ τὰ ὄνειρά μας, ἡ ἀνέγερσις δηλαδὴ γυμνασίου. Διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν ὑπάρχει τὸ γνωστὸν κληροδότημα Μακρῆ, τοῦ ὁποίου ὅμως ἡ χρησιμοποίησις πρὸς τὸν σκοπὸν τὸν ὁποῖον ἔταξεν ὁ εὐγενὴς διαθέτης, προσκόπτει εἰς δυσχερείας. Ἤδη ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ κληροδοτήματος μετὰ μακρὰς διαπραγματεύσεις μετὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἐπέτυχε τὴν διάθεσιν τοῦ ποσοῦ διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ κτιρίου, ἡ ὁποία οὐδεὶς πλέον σοβαρὸς καὶ οὐσιώδης λόγος ὑπάρχει εἰς τὸ μέλλον διὰ νὰ καθυστερήσῃ.

Μετὰ τὴν αἰσίαν διευθέτησιν τοῦ ζητήματος αὐτοῦ, ἡ Δημητσάνα μετὰ τῆς αὐτῆς ἀγωνίας ἀναμένει τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ. Καὶ τοῦτο ἐξαρτᾶται ἐπίσης ἀπὸ τὴν ἰδίαν ἐπιτροπήν, κυρίως ὅμως ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τοῦ ὁποίου ἀπαιτεῖται ἡ συγκατάθεσις. Ἂς ἐλπίσωμεν, ὅτι θὰ ἐκτιμηθῇ δεόντως ἡ σημασία ἑνὸς τοιούτου ἔργου διὰ τὴν Δημητσάναν καὶ ὅτι θὰ ἐπιδειχθῇ καλὴ προσπάθεια πρὸς ἄρσιν τῶν ὑπαρχουσῶν δυσχερειῶν.

—Εἰς τὴν εἰσοδον τῆς πόλεως ὑπάρχει μία ἀσχημία, ἡ ὁποία ἠμποροῦσε κάλλιστα νὰ λείψῃ μὲ μίαν σχετικὴν ἀπόφασιν τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος. Δὲν πρόκειται περὶ τῆς δυσοσμίας, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ θεάματος τὸ ὁποῖον παρουσιάζει τὸ ἀναγκαῖον αὐτὸ κακόν, κακὸν ὅμως τὸ ὁποῖον θὰ ἐμετριάζετο, ἐὰν ἐτοποθετεῖτο εἰς μέρος ἀπόκεντρον ὁπωσδήποτε, πάντως δὲ ὄχι εἰς τὴν εἴσοδον τῆς πόλεως ὡς πρώτη ἐντύπωσις διὰ τοὺς ἔξενους.

—Ὁ «Σύνδεσμος Φιλοπροόδων» προσέφερεν εἰς τοὺς Δημητσανίτας καὶ κινηματογράφον ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα, συμβληθεὶς μετὰ τινος ἑταιρείας ἐκ Πειραιῶς. Ἡ ἰδέα ἦτο ἐπιτυχεστάτη ὅσον καὶ ἡ πραγματοποίησίς της. Εἰς τοὺς διευθύνοντας τὰ τοῦ καλοῦ συλλόγου ὀφείλεται δίκαιος ἔπαινος.

λάρετος φέρει ὅτι ὁ κ. Γ. Πεσμαζόγλου ἀγέγνωσεν εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τὸν κ. Ἰ. Μεταξᾶν τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀνατεθειμένην αὐτῷ εἰσήγησιν. Αὐτὸ ὅμως τὸ γεγονὸς ἀριθοῦς πιστοποιεῖ ὅτι ἡμεῖς ἐγράψαμεν διότι ὁ κ. Γ. Πεσμαζόγλου θέλων νὰ φέρῃ εἰς γνῶσιν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ κόμματος εἰς ὁ ἀνῆκε καὶ ὅπερ ἀντεπροσώπευε παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἧς ἦτο εἰσηγητὴς, τὴν καταρτισθεῖσαν εἰσήγησιν, εὗρε τὸν ἀρχηγὸν ὄχι μόνον, ἀλλὰ μετὰ τοῦ κ. Φιλαρέτου. Ἐπειδὴ δὲ δὲν ἀπέκειτο εἰς σ' ὶν ν' ἀπομακρύνῃ τὸν κ. Δ. Φιλάρετον (...) τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Μεταξᾶ (ἀφοῦ ὁ νοικοκύρης τὸν ἤθελε συμπαρεδεύνται) ἠναγκάσθη πρὸς μεγάλην του στενοχωρίαν ν' ἀναγνώσῃ ἐνώπιον καὶ αὐτοῦ τὴν εἰσήγησίν του. Εἰς παρομοίαν θέσιν δὲν εὑρέθη τὴν φορὰν ἐκείνην μόνον ὁ κ. Πεσμαζόγλου, οὔτε αὐτὸς μόνον. Ἀρκούμεθα εἰς τὸ γεγονὸς τοῦτο, τὸ ἀναφερόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Φιλαρέτου καὶ μόνον, διότι νομίζομεν ὅτι ἡ ἄνευ συμπαρεδρείας αὕτη τοῦ χρηματομεσίτου κ. Δ. Φιλαρέτου παρὰ τῷ κ. Ἰ. Μεταξᾷ, ἀρχηγῷ τοῦ Κόμματος τῶν Ἐλευθεροφρόνων καὶ ὑπουργῷ τῆς Συγκοινωνίας, εἶναι ἐπαρκὴς λόγος διὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ κ. Γ. Πεσμαζόγλου, σεβομένου ἑαυτόν.

ΑΠΑΝΤΩΜΕΝ ΑΣΜΕΝΩΣ

Ὁ κ. Δ. Φιλάρετος μᾶς προσκαλεῖ ἐπίσης νὰ καταγγείλωμεν δημοσίᾳ εἰς ποίαν ὑπόθεσιν καὶ ὑπὸ τίνας συνθήκας ὁ ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας τοῦ ἐχαρίσθη ὁποσδήποτε ἐπὶ βλάβῃ τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου». Ἀπαντῶμεν ἀσμένως, χωρὶς δὲ ὀργὴν οὔτε πάθος:

Ὁ κ. Δ. Φιλάρετος εἶναι λαμπρὸς κύριος, ἀξιόλογος κατὰ πάντα, πνευματώδης καὶ εὐχάριστος. Ἀλλ' ἐκεῖ ἕνα κακόν: καθιστᾷ ὕποπτον πάντα ἄνθρωπον μεθ' οὗ ἀνταλλάσσει πέραν τῆς ἁπλῆς καλημέρας. Ἔναι ἐξ ἄλλου γεγονὸς ὅτι ὁ κ. Δ. Φιλάρετος ἐνδιαφέρετο (—τὸ ἔλεγε δὲ καὶ ὁ ἴδιος στοιχηρυζίζων ὥσπερ σβοῦρα εἰς τοὺς διαδρόμους τῆς Βουλῆς—) διά τινας τῶν συμβάσεων, τῶν ὁποίων ὁ ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας κ. Ἰω. Μεταξᾶς ἐζήτησε κατὰ τὰς τελευταίας συνεδριάσεις παρὰ τῇ Βουλῇ τὴν κατεσπευσμένην καὶ ἀνεξέλεγκτον ψῆφισιν, προκαλέσας τὴν ἀγανάκτησιν τῶν πλείστων βουλευτῶν. Γεγονὸς εἶναι ἐπίσης ὅτι ὁ κ. Δ. Φιλάρετος διαρκούσης τῆς συζητήσεως τῶν ἐν λόγῳ συμβάσεων ἐκυλοφόρει εἰς τοὺς διαδρόμους, τὰ θεωρεῖα, τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς, κλειόμενος μετὰ τοῦ κ. Μεταξᾶ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προπαγανδίζων ὑπὲρ τῆς ψηφίσεως τῶν συμβάσεων μεταξὺ βουλευτῶν, κατειρωνευόμενος τοὺς ἀντιδρῶντας, θορυβῶν, κινούμενος μετὰ πολλῆς δραστηριότητος, τόσον, ὥστε νὰ ἐξωσθῇ βίᾳ τρίς ἐκ τοῦ δημοσιογραφικοῦ θεωρείου ὑπὸ τῶν κηδεμόνων τῆς Βουλῆς, οὐδὲ τότε δὲ ἡσυχάσας ἀλλὰ παρεισδύσας τὴν ἑπομένην εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων καὶ ἐκβληθεὶς ἐκεῖθεν κατόπιν τῆς κοινῆς βοῆς τῶν βουλευτῶν («ἔξω οἱ καραγιάι») διότι συζητοῦμεν τὸν σύμβασεων ἐφωράθη εἰς μίαν γωνίαν τῆς αἰθούσης ὑπόπτως συνομιλῶν μετὰ τοῦ Μεταξικοῦ βουλευτοῦ κ. Βαρδούτη.

Δὲν εἶναι ἀληθῆ ταῦτα; Ἐρωτῶμεν δέ: Ὁ ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας κ. Ἰ. Μεταξᾶς ζητῶν παρὰ τῆς Βουλῆς τὴν κύρωσιν τῶν συμβάσεων δὲν εἶχεν ὑποχρέωσιν, ὄχι μόνον πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἀτομικὴν ὑπόληψιν, ἀλλὰ πρὸς τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ Κόμματος, νὰ τηρήσῃ εἰς ἀπόστασιν τὸν καὶ ἐπικινδύνου φήμης ἀλλὰ καὶ ἐνδιαφερόμενον ἄλλωστε χρηματομεσίτην κ. Φιλάρετον, ἀντιπρόσωπον τῆς «Φαουντέσιον»; Δηλοῦμεν τέλος ὅτι εὐχαρίστως θέλομεν δημοσιεύσει ἀτάντησιν τοῦ κ. Φιλαρέτου ἐπὶ τούτοις, ἀρκεῖ νὰ μᾶς τὴν στείλῃ. Νὰ μᾶς τὴν στείλῃ, τονίζομεν, καὶ ὄχι νὰ τὴν κομίσῃ ὁ ἴδιος. Διότι κίνδυνος ὑπάρχει νὰ παρεξηγήσωμεν καὶ ἡμᾶς αὐτούς. Τόσον κινδυνώδης εἶναι ἡ φήμη τοῦ ἀνδρός.

Εἶνε ἡ ὀρθοτέρα ἄποψις

ΘΗΒΑΙ. (Ταχ. ἀνταπόκρισις).—Ἐδημοσιεύθη τελευταίως εἰς τὰς ἐφημερίδας ἡ εἴδησις ὅτι ἐπεσκέφθη τὸν ὑπουργὸν τῆς Παιδείας κ. Νικολούδην ὁ Πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Συγκλήτου καὶ τὸν παρεκάλεσεν ὅπως ἐπιτρέψῃ τὴν αὔξησιν τῶν διδάκτρων τοῦ Πανεπιστημίου. Εἶνε πράγματι ἀρκετὰ ἀκατανόητος ἡ σκέψις αὕτη τοῦ κ. Πρυτάνεως καὶ τῆς Συγκλήτου τοῦ Πανεπιστημίου εἰς ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν πολλοὶ γονεῖς θὰ σκεφθοῦν ἐὰν θὰ στείλουν ἐφέτος τὰ παιδιά των νὰ ἐξακολουθήσουν τὰς σπουδάς των. Ἐνῷ δηλαδὴ οἱ δυστυχεῖς γονεῖς, οἱ ἐπαρχιῶται κυρίως, οἵτινες ὑφίστανται, αὐτοὶ γνωρίζουν τί εἴδους στερήσεις διὰ νὰ κατορθώσουν νὰ μορφώσουν τὰ παιδιά των, ἐπερίμεναν μὲ τὴν σημερινὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν νὰ ἐλαττωθοῦν τὰ ἄνω τῶν 2.000 δρχ. φθάσαντα δίδακτρα τοῦ Πανεπιστημίου (ἂς ἀφήσουμε δὲ τὰ ἐξέταστρα!..), ἔξαφνα δλέπουν ὅτι οἱ ἰδύοντες τοῦ Πανεπιστημίου λαμβάνουν τὴν πρόνοιαν νὰ αὐξήσουν τὰ δίδακτρα. ὁ Θεὸς ξέρει κατὰ πόσον, λαμβάνοντες κατὰ πάσαν πιθανότητα τὸ μέτρον τοῦτο πρός...περιορισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπιστημόνων καὶ ἀνύψωσιν τῆς ἐπιστήμης!.. Ἀλλὰ ὁ περιορισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελλόντων ἐπιστημόνων δὲν εἶνε βεβαίως καθόλου λογικὸν νὰ γίνῃ διὰ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν φτωχῶν σπουδαστῶν, αὐξανομένων διαρκῶς τῶν διδάκτρων καὶ ἐξετάστρων, τὸ δὲ Πανεπιστήμιον νὰ γίνῃ ἀποκλειστικὸν προνόμιον τῶν παιδιῶν τῶν πλουσίων. Ὁ περιορισμὸς δύναται νὰ γίνῃ οὐχὶ διὰ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν πτωχῶν τὴν περιουσίαν ἀλλὰ τῶν πτωχῶν τῷ πνεύματι ἀδιαφόρως ἐὰν εἶνε πλούσιοι ἢ πένητες, ὅπως λχ. δι' αὐστηρῶν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων κλπ.

Ἐλπίζομεν, ὅτι ὁ νέος ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Νικολούδης, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν νέαν αὐτὴν αὔξησιν τῶν διδάκτρων τοῦ Πανεπιστημίου διὰ τῆς ὁποίας θὰ ἀναγκασθῶσι πολλοὶ πτωχοὶ σπουδασταὶ νὰ ἀποκλεισθοῦν ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου, τοὐναντίον δὲ θὰ διατάξῃ τὴν ἐλάττωσιν αὐτῶν. Διότι μὲ τοιαύτας αὐξήσεις δὲν πρέπει νὰ ἀποφῶμεν πῶς αἱ ἐπαναστατικαὶ ἰδέαι εἰσέρχουν τόσον πρόσφορον ἔδαφος εἰς τὰς φοιτητικὰς μάζας, τῶν ὁποίων τὰς δυσχερεῖς περιστάσεις ἐκμεταλλεύονται τόσον καταλληλοι οἱ ἐπιτήδειοι.

ΣΟΝΙΚΟΝ ΩΔΕΙΟΝ
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ: Ὁδὸς Ἡρακλείου 6 (πάροδος Πατησίων - Μουσείου)
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ: Εἰς Πειραιᾶ Μέγορον ἐκπαιδευτηρίου Παπαῦστα —Εἰς Π. Φάληρον Γωνία Ἀφροδίτης καὶ Νηρέως.
Διευθυντὴς: ΜΑΝ. ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ
Αἱ ἐγγραφαὶ ἄρχονται ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου ὥρας 9 1)2—1 καὶ 4—8 μ.μ.
Διδάσκονται ὅλα τα μαθήματα τῆς ὀργανικῆς, φωνητικῆς καὶ θεωρητικῆς μουσικῆς.
Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἀπευθυντέον ἐπὶ τοῦ τελαρίου τῆς Ἐθνικοῦ Ὠδείου.
"ΦΑΜΑ"

ΣΧΟΛΗ ΓΛΩΣΣΩΝ & ΕΜΠΟΡΙΟΥ
3 ΦΕΙΔΙΟΥ 3
Τὸ σπουδαιότερον, τὸ εἰδικὸν καὶ τὸ τελεῖως ὠργανωμένον ἐκπαιδευτικὸν ἵδρυμα τῶν Ἐμπορικῶν Σπουδῶν ἐν Ἀθήναις.
ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ:
ΤΕΤΡΑΤΑΞΙΟΝ ἀνεγνωρισμένην Ἐμπορικὴν Σχολήν.
ΜΟΝΟΤΑΞΙΑ λογιστικὰ τμήματα ἡμερήσια καὶ ἑσπερινά.
ΤΜΗΜΑΤΑ Λογιστικῆς καθ' ὁμάδας, διαρκείας 3 μηνῶν.
ΤΜΗΜΑΤΑ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Ο κ. ΜΑΡΙΝΚΟΒΙΤΣ ΕΛΠΙΖΕΙ ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΛΥΣΙΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΣΕΡΒΙΚΟΥ

ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ ΕΝ ΓΕΝΕΥΗ

ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΗΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 4. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μαρίνκοβιτς, μεταβαίνων μετὰ τὴν ἐν Μπλὲντ συνάντησίν του μὲ τὸν Βασιλέα εἰς Γενεύην, ἐσταμάτησεν εἰς Λουμπλιάναν, ὅπου προέβη εἰς μακρὰς δηλώσεις πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ τύπου περὶ τῶν τελευταίων ἐξωτερικῶν γεγονότων καὶ τῶν σχέσεων τῆς Νοτιοσλαυΐας μετὰ τῶν γειτόνων της.

ΑΙ ΣΕΡΒΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ

Ἐρωτηθεὶς περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ ταξειδίου τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Σλοβένων κληρικοφρόνων σεβ. Κορόσετς εἰς Σόφιαν καὶ περὶ τῶν γραφομένων ὑπὸ ὡρισμένων Βουλγαρικῶν ἐφημερίδων, αἵτινες προβλέπουν τὴν συγκρότησιν ὁμοσπονδίας τῶν Νοτιοσλαύων καὶ θεωροῦν αὐτὴν ὡς θεμέλιον τῆς δημιουργίας Μεγάλης Νοτιοσλαυικῆς Αὐτοκρατορίας, ὁ κ. Μαρίνκοβιτς ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς:

— Οὐδὲν γνωρίζω σχετικῶς, διότι ἡ Βουλγαρικὴ κυβέρνησις οὐδεμίαν μοῦ διεβίβασε πρότασιν ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην.

»Αἱ σχέσεις ἡμῶν μετὰ τῆς Βουλγαρίας εἶνε ὁμαλαί. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς δημοσιευομένας πληροφορίας, πρέπει πάντοτε νὰ κάμνετε τὴν διαφορὰν μεταξὺ τῶν ὅσων λέγουν οἱ πολιτευόμενοι ἐν σχέσει μὲ τοὺς εὐρεῖς δῆθεν σκοποὺς τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς μας καὶ τῶν ὅσων πράττει τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖόν μας, τὸ ὁποῖον ἀσχολεῖται μὲ τὸν διακανονισμὸν τῶν ζητημάτων, τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.»

Η ΑΠΟΡΡΙΨΙΣ ΤΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ

Ἀπαντῶν κατόπιν εἰς ἐρωτήσεις περὶ τῆς στάσεως τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βελιγραδίου ἔναντι τῆς ἀπορρίψεως ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς τῶν παγκαλικῶν συμβάσεων, ὁ Σέρβος ὑπουργὸς ἀπήντησε:

— Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ συνομιλήσωμεν ἐντὸς συντόμου διαστήματος ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου πρὸς διακανονισμὸν τῆς ὑποθέσεως. Ἴσως μάλιστα νὰ ἐπιληφθῶμεν τοῦ ζητήματος καὶ ἐν Γενεύῃ.»

Η ΜΙΚΡΑ ΑΝΤΑΝΤ ΚΑΙ Η ΟΥΓΓΑΡΙΑ

Ἀκολούθως ὁ κ. Μαρίνκοβιτς, ἀνήγγειλεν ὅτι ἡ Μικρὰ Ἀντὰντ θὰ συνέλθῃ τὸν προσεχῆ χειμῶνα εἰς τὴν τακτικήν της συνδιάσκεψιν.

Ἀναφερόμενος εἰς τὴν δράσιν τοῦ λόρδου Ροδερμήρ ὑπὲρ τῆς ἀναθεωρήσεως τῆς συνθήκης τοῦ Τριανὸν πρὸς ὄφελος τῆς Οὐγγαρίας καὶ εἰς βάρος τῶν κρατῶν τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ, ὁ κ. Μαρίνκοβιτς ἐδήλωσεν ὅτι θεωρεῖ ταύτην ὡς μὴ σοβαράν, ὡς χιμαιρικὴν καὶ ὡς δυναμένην ἴσως νὰ ἔχῃ σημασίαν μόνον καὶ μόνον διὰ τὴν ἐσωτερικὴν ζωὴν τῆς Οὐγγαρίας, ὄχι ὅμως καὶ διὰ τὴν διεθνῆ πολιτικήν.

ΣΥΝΘΗΚΗ ΜΕ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

Τελευτῶν ὁ Σέρβος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ὡμίλησε περὶ τῶν σερβοτουρκικῶν σχέσεων, τονίσας ὅτι μετὰ τὴν ἄρσιν τῆς κατασχέσεως τῶν ἐν Σερβίᾳ τουρκικῶν περιουσιῶν οὐδὲν ἐμπόδιον ὑπάρχει διὰ τὴν σύναψιν συνθήκης μετὰ τῆς Τουρκίας.

ΑΝΕΒΛΗΘΗ ΔΙΑ ΤΑ ΤΕΛΗ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ο ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΩΝ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ

ΘΑ ΜΕΤΑΒΗ Ο κ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ ΕΙΣ ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ

ΓΕΝΕΥΗ.—Τὸ ζήτημα τοῦ διακανονισμοῦ τῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας οἰκονομικῶν διαφορῶν καὶ τῆς ἐκδηλωθείσης ἐπιθυμίας τῆς Γαλλίας ὅπως ὁ διακανονισμὸς οὗτος ἐπέλθῃ ἐντὸς τῶν προσεχῶν ἡμερῶν ἀπησχόλησε χθὲς (προχθὲς) τὸ ἀπόγευμα τὴν προσοχὴν τῆς οἰκονομικῆς ἀντιπροσωπείας καὶ κατέληξεν, ὡς βεβαιοῦν οἱ κύκλοι τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας, εἰς λύσιν ἀρκετὰ εὐχάριστον.

Κατὰ τὰς πληροφορίας ταύτας, εἰς τὴν πρώτην του συνάντησιν μετὰ τοῦ ἐπὶ τούτῳ ἀφιχθέντος ἐκ Παρισίων Γάλλου ἀντιπροσώπου κ. Μαρέν, ὁ κ. Καφαντάρης ἐτόνισεν ὅτι καθ' ἣν στιγμὴν ἀπασχολεῖται μὲ τὸ γενικώτατου δι' αὐτὴν ἐνδιαφέροντος ζήτημα τῆς ἐξυγιάνσεως, ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, δὲν εὑρίσκει, ὅτι εἶνε κατάλληλος ἡ στιγμὴ διὰ τὴν ἐν σπουδῇ λύσιν τῶν ἑλληνογαλλικῶν ζητημάτων.

Κατόπιν τούτου, ὁ κ. Μαρὲν ἐπεκοινώνησε τηλεφωνικῶς χθὲς περὶ τὴν μεσημβρίαν μετὰ τοῦ προϋπουργοῦ καὶ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Πουανκαρέ, παρὰ τοῦ ὁποίου καὶ ἔλαβε τὰς τελικὰς ὁδηγίας ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Τὴν ἑσπέραν ὁ κ. Μαρὲν ἐπεσκέφθη καὶ πάλιν τὸν Ἕλληνα ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, μετὰ τοῦ ὁποίου συνεργάσθη ἐπί τινα ὥραν. Μετὰ τὴν συνεργασίαν ταύτην ὁ κ. Καφαντάρης ἀνεκοίνωσεν, ὅτι εἶνε πολὺ εὐχαριστημένος καὶ ὅτι τὸ ζήτημα ἔλαβεν αἰσίαν τροπήν.

Πράγματι, ἡ Γαλλία εἶνε ἤδη διατεθειμένη νὰ μὴ ἐπιμείνῃ διὰ τὴν ἄμεσον διευθέτησιν τῶν περὶ ὧν πρόκειται διαφορῶν, ἀλλὰ νὰ ἀφήσῃ τὸ ζήτημα ἐκκρεμὲς μέχρις οὗ ληφθοῦν αἱ ὁριστικαὶ ἀποφάσεις τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἐπὶ τῶν ἑλληνικῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων.

Συνεφωνήθη δέ, ὅπως περὶ τὰ τέλη Σεπτεμβρίου ὁ ὑποδιοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Τσουδερὸς μεταβῇ εἰς Παρισίους, συνοδευόμενος ἴσως καὶ παρὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου κ. Μαντζαβίνου, καὶ διεξαγάγῃ μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων, τοὺς ὁποίους θὰ ὁρίσῃ ἡ γαλλικὴ Κυβέρνησις (πιθανότατα τὸν κ. Μαρὲν) τὰς τελικὰς διαπραγματεύσεις διὰ τὴν συμφωνίαν.

Ὁ κ. Καφαντάρης πρόκειται νὰ συναντηθῇ καὶ σήμερον, διὰ τελευταίαν φοράν, μετὰ τοῦ Γάλλου ἀπεσταλμένου κ. Μαρέν, ὁ ὁποῖος θὰ ἐπιστρέψῃ ἔπειτα εἰς Παρισίους.

ΑΙ ΝΕΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Κ.Τ.Ε.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΙΝ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

ΣΥΝΕΡΧΕΤΑΙ ΕΠΕΙΓΟΝΤΩΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κ. Παπαναστασίου μεταβὰς χθὲς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἔλαβε γνῶσιν τῶν ληφθέντων ἐκ Γενεύης τηλεγραφημάτων τοῦ ὑφυπουργοῦ τῆς ἀνταλλαγῆς κ. Μπακάλμπαση, δι' ὧν ἐκθέτει τὰς νέας προτάσεις τῆς ἐπὶ τῶν προσφυγικῶν ζητημάτων εἰδικῆς ὑποεπιτροπῆς τῆς δημοσιονομικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἐν σχέσει πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἀγροτῶν προσφύγων.

Ἐκ τῶν τηλεγραφημάτων τοῦ κ. Μπακάλμπαση προκύπτει ὅτι αἱ νέαι προτάσεις τῆς ὑποεπιτροπῆς τῆς Κ.Τ.Ε. εἶνε ἀνάλογοι πρὸς σχετικὰς προτάσεις, τὰς ὁποίας ὑπέβαλεν ἐπανειλημμένως ἐνταῦθα ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως, καὶ τὰς ὁποίας ἡ Κυβέρνησις καὶ ἰδιαιτέρως ὁ κ. Παπαναστασίου εἶχον ἀπορρίψει, ὡς μὴ ἐξυπηρετούσας ἐπαρκῶς τὰ προσφυγικὰ συμφέροντα.

Κατόπιν τούτου ὁ κ. Παπαναστασίου παρεκάλεσε χθὲς τὸν κ. Ζαΐμην ὅπως τὰς προτάσεις ταύτας συζητήσῃ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, συνερχόμενον εἰ δυνατὸν καὶ ἐντὸς ἥτις ἡμέρας, ἀντὶ τῆς προσεχοῦς Τετάρτης, ἥτις εἶχεν ὁρισθῇ ὡς ἡμέρα συγκλήσεως αὐτοῦ.

Ὡς πληροφορούμεθα τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον θὰ λάβῃ σχετικὰς ἀποφάσεις, τὰς ὁποίας καὶ θὰ τηλεγραφήσῃ ἐπειγόντως πρὸς τὴν ἐν Γενεύῃ ἀντιπροσωπείαν ἵνα ὑποβάλῃ τὰς ἀντιπροτάσεις της.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

ΤΑ ΔΙΑΤΥΠΩΘΕΝΤΑ ΑΙΤΗΤΑΤΑ

Εἰς τὸ θέατρον «Ἀλάμπρα» συνῆλθον χθὲς τὴν πρωΐαν πολλοὶ φοιτηταί, οἵτινες ἀφοῦ ἤκουσαν διαφόρους ῥήτορας συνέταξαν ψήφισμα διαμαρτυρίας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τοῦ ὁποίου ζητοῦν 1) νὰ καταργηθοῦν αἱ εἰσαγωγικαὶ ἐξετάσεις εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, 2) νὰ ἐπιτραπῇ ἡ δωρεὰν ἐγγραφὴ εἰς τοὺς ἀποδεδειγμένως ἀπόρους, 3) νὰ παρασχεθῇ φοιτητικὸν εἰσιτήριον εἰς τὰ θέατρα καὶ τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας, 4) νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ γαλλικὸν σύστημα περὶ στρατεύσεως φοιτητῶν καὶ ἡ χορήγησις ἀμέσου ἀναστολῆς εἰς τοὺς φοιτητὰς τῆς κλάσεως 1926, 5) νὰ πληρωθοῦν ἀμέσως αἱ κεναὶ τακτικαὶ καθηγητικαὶ ἕδραι καὶ 6) νὰ καταργηθῇ ἡ ὑποχρεωτικὴ ἀγορὰ τῶν συγγραμμάτων τῶν καθηγητῶν καὶ νὰ παρασχεθοῦν διευκολύνσεις εἰς τοὺς φοιτῶντας εἰς τὸ Φοιτητικὸν Ἀναγνωστήριον τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης φοιτητάς.

Προσέτι οἱ φοιτηταὶ διαμαρτύρονται διὰ τὴν ἀποφασισθεῖσαν αὔξησιν τῶν τελῶν ἐγγραφῆς καὶ ἐξετάσεων καὶ ζητοῦν ματαίωσιν τοῦ μέτρου.

ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΦΟΡΩΝ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΠΑΤΡΑΙ, 4. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὴν πρωΐαν σήμερον συνεκροτήθη εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν Ἐπαγγελματιῶν σύσκεψις τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου καθ' ἣν ἐξητάσθη τὸ ζήτημα τῆς ἐπιβολῆς νέων φόρων καὶ τῆς ἀκριβείας τῆς ζωῆς. Ἀπεφασίσθη σχετικῶς ὅπως τὴν προσεχῆ Κυριακὴν συγκροτηθῇ συλλαλητήριον κατὰ τὸ ὁποῖον θὰ ζητηθῇ ἡ κατάργησις τῶν νέων φόρων καὶ ἡ ἐλάττωσις τῶν λοιπῶν, καθόσον ὑπάρχει φόβος διαταράξεως τῆς τάξεως λόγῳ τῆς ἀκριβείας τῆς ζωῆς.

ΑΙ ΧΘΕΣΙΝΑΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΑΙ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ

Τὴν πρωΐαν χθὲς συνεκεντρώθησαν εἰς τὸ θέατρον «Ἀπόλλων» οἱ κομμουνισταὶ καὶ ἐθώρασαν τὴν 13ην ἐπέτειον τοῦ συνεδρίου τῆς Στουτγάρδης καὶ τὴν 13ην διεθνῆ τῶν νέων. Πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας κομμουνιστὰς ὡμίλησαν διάφοροι ῥήτορες καταφερθέντες ἐναντίον τῶν κυβερνητικῶν μέτρων περὶ βαρυτάτων φορολογιῶν, τῆς ἀκριβείας τοῦ βίου, τῶν πολεμικῶν ἐξοπλισμῶν. Οἱ κομμουνισταὶ διελύθησαν ἡσύχως περὶ τὴν μεσημβρίαν.

ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 4. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ κομμουνιστικὴ νεολαία ἑορτάσασα σήμερον τὴν ἐπέτειον τοῦ συνεδρίου τῆς Στουτγάρδης ἐνέκρινε ψήφισμα διὰ τοῦ ὁποίου ζητεῖ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἑξαώρου, τὴν κατάργησιν τῆς νυκτερινῆς ἐργασίας, τὴν κατάπαυσιν τῶν ἐξοπλισμῶν, τὴν ἀπόλυσιν τῶν κρατουμένων στρατιωτῶν τῆς 9ης μεραρχίας.

Ἐπίσης ἡ κομμουνιστικὴ ἐπέτειος ἑορτάσθη καὶ εἰς τὴν Καβάλλαν ἄνευ οὐδενὸς ἐπεισοδίου.

Ἀφ' ἑτέρου οἱ ἐνταῦθα συντηρητικοὶ ἐργάται συγκροτήσαντες συλλαλητήριον, ἐνέκριναν ψήφισμα διαμαρτυρίας διὰ τοὺς ἐπιβληθέντας νέους καταθλιπτικοὺς φόρους αἰτοῦντες καὶ τὴν ὑιοθέτησιν τῶν αἰτημάτων τῆς Συνομοσπονδίας.

Ο κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ ΑΝΑΧΩΡΕΙ ΣΗΜΕΡΟΝ

Ὁ ἡγέτης τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Τσαλδάρης ἀναχωρεῖ σήμερον τὴν 3 μ. μ. εἰς Εὐρώπην, μέσῳ Βρινδησίου, διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου «Φρίντων».

Ὁ κ. Τσαλδάρης θὰ ἐπιστρέψῃ ἐνταῦθα τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ προσεχοῦς μηνός.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΕΠΕΔΟΘΗ ΧΘΕΣ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΝ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ ΔΙΑ ΤΑ ΔΑΝΕΙΑ

ΟΙ ΟΡΟΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΑΨΙΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ

ΠΟΙΑ ΧΡΕΗ ΘΑ ΠΛΗΡΩΘΟΥΝ ΠΡΩΤΑ.—ΠΩΣ ΘΑ ΚΑΛΥΦΘΟΥΝ ΤΑ ΕΛΛΕΙΜΜΑΤΑ.—ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ Ο Δ. Ο. ΕΛΕΓΧΟΣ.—ΤΗΝ ΤΙΜΗΝ ΕΚΔΟΣΕΩΣ, ΤΟΝ ΤΟΚΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΧΡΕΩΛΥΣΙΟΝ ΘΑ ΟΡΙΣΗ ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΤΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ. — Ο ΚΥΚΛΟΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΕΚΔΟΤΙΚΗΣ.—ΤΑ ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΣΕΩΣ.—Η ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΙΚΟΥ ΧΡΕΟΥΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ.—ΟΙ ΕΠΙΒΑΛΛΟΜΕΝΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ. — ΤΡΙΜΗΝΟΙ ΛΟΓΟΔΟΣΙΑΙ, ΜΗΝΙΑΙΑΙ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ. — ΤΟ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟΝ ΘΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΘΗ Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΥΠΟΓΡΑΦΟΜΕΝΟΝ ΑΥΡΙΟΝ ΔΕΟΝ ΝΑ ΚΥΡΩΘΗ ΕΝΤΟΣ ΜΗΝΟΣ

ΓΕΝΕΥΗ, 4 *(Τοῦ εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου μας)* — **Σήμερον, ὀλίγον μετὰ μεσημβρίαν, ἀπεστάλη ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς τὸν κ. Καφαντάρην τὸ σχέδιον τοῦ πρωτοκόλλου, τὸ ὁποῖον ὀφείλει προηγουμένως νὰ ὑπογράψῃ ἡ Ἑλλάς, ἵνα ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν παράσχῃ τὴν ἔγκρισίν της διὰ τὴν σύναψιν τῶν δανείων. Τὸ ἐν λόγῳ πρωτόκολλον κατηρτίσθη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συνεννοήσεων τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας μετὰ τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν ὑποεπιτροπῶν της καὶ τῶν πορισμάτων, εἰς τὰ ὁποῖα κατέληξαν αὗται ἐκ τῆς μελέτης τῶν ἑλληνικῶν δημοσίων οἰκονομικῶν καὶ τῶν στοιχείων ἅπινα ὑπέβαλεν ἡ ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία, ἐν σχέσει μὲ τὴν τραπεζικὴν μεταρρύθμισιν.**

Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας, τὸ πρωτόκολλον τοῦτο πιθανώτατα θὰ ὑπογραφῇ μεθαύριον Τρίτην, ἀφοῦ προηγουμένως μελετηθῇ ὑπὸ τοῦ κ. Καφαντάρη, περιέχει δὲ τοὺς ὅρους τῆς ἐκδόσεως καὶ τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ δανείου.

Κατὰ πληροφορίας μου ἀναμφισβήτητου κύρους, οἱ ὅροι οὗτοι, ὧν τὴν ἀποδοχὴν ζητεῖ παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν διὰ νὰ παράσχῃ τὴν ἔγκρισίν της, εἶνε εἰς τὸ ἔπακρον δεσμευτικοὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἔχουν δὲ ὡς ἑξῆς:

Τὸ δάνειον θὰ χρησιμοποιηθῇ:

1ον) Διὰ τὴν ἀπόσβεσιν τῶν ἐλλειμμάτων τῶν προϋπολογισμῶν τῶν ἐτῶν 1925 καὶ 1926.

Τὰ ἐλλείμματα ταῦτα κατανέμονται εἰς 509 ἑκατομμύρια διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ 1925 καὶ 536 ἑκατομμύρια διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ 1926.

2ον) Διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ἀπαλλοτριωθεισῶν περιουσιῶν ξένων ὑπηκόων, ἥτις ὑπελογίσθη εἰς 150 ἑκατομμύρια.

3ον) Διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ἐπηταχθέντων ξένων πλοίων, ἥτις ὑπελογίσθη εἰς 80 ἑκατομμύρια.

4ον) Διὰ τὰς γενομένας πληρωμὰς διὰ συγκοινωνίας καὶ διαφόρους ἄλλας δαπάνας, ἀνερχομένας εἰς 300 ἑκατομμύρια.

5ον) Διὰ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ χρέους πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως προσφύγων, ὅπερ ἀνέρχεται εἰς 57 ἑκατομμύρια.

Η ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΣ ΤΩΝ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

Αἱ ὡς ἄνω ἀναφερόμεναι ὀφειλαί, ἐξαιρέσει τῶν ἐλλειμμάτων τῶν χρήσεων 1925 καὶ 1926, ἀποκτοῦν προτεραιότητα ἐξοφλήσεως.

Ἡ ἀπόσβεσις τῶν ἐλλειμμάτων θὰ γίνῃ ἐκ τοῦ ὑπολοίπου δανείου καὶ διὰ τῶν 606 ἑκατομμυρίων, ἅτινα παραμένουν διαθέσιμα εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν λογιστικῶν πινάκων τῶν ὑποβληθέντων ὑπὸ τῆς ἀντιπροσωπείας.

Η ΙΔΡΥΣΙΣ ΚΑΙ Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΕΚΔΟΤΙΚΗΣ

Ἡ Ἐκδοτικὴ Τράπεζα — ὁρίζει περαιτέρω τὸ πρωτόκολλον—εὐθὺς μετὰ τὴν ἵδρυσίν της, θὰ ἐνεργῇ τὰς εἰσπράξεις καὶ πληρωμὰς τῶν κονδυλίων τοῦ Προϋπολογισμοῦ καὶ τῶν κρατικῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἅπασαι αἱ εἰσπράξεις, αἱ κατεχόμεναι ὑπὸ τῶν ταμείων τοῦ Κράτους θὰ συγκεντρωθοῦν εἰς τὴν Ἐκδοτικήν.

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ δανείου ἀνατίθεται εἰς τὸν Διεθνῆ Οἰκονομικὸν Ἔλεγχον.

ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΟΡΙΣΗ ΤΑ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

Ἀκολούθως τὸ πρωτόκολλον ὁρίζει τὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ δανείου:

Οὕτω, ὁ τρόπος τῆς ἐκδόσεως τοῦ δανείου, ἡ τιμὴ τῆς ἐκδόσεως, ὁ τόκος, τὸ χρεωλύσιον, ὁ καθορισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς ἐκδόσεως, τῆς διαπραγματεύσεως καὶ τῆς εἰσπράξεως τοῦ δανείου θὰ ὑποβληθοῦν ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν προσώπου, τὸ ὁποῖον θὰ ὁρισθῇ ὑπὸ τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κοινωνίας.

Ὡς ἐξασφάλισις τοῦ νέου δανείου τίθενται τὰ ὑπόλοιπα τῶν ὑπεγγύων προσόδων, μετὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δανείων τῶν ἐχόντων προτεραιότητα.

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΕΚΔΟΤΙΚΗΣ

Ἡ Ἐκδοτικὴ Τράπεζα θὰ ἱδρυθῇ ἐντὸς χρονικοῦ διαστήματος ὄχι μεγαλυτέρου τῶν ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ δανείου.

Αὕτη οὐδεμίαν ἄλλην ἐργασίαν θὰ ἐκτελῇ πλὴν τῶν ὁριζομένων διὰ τοῦ ψηφισθησομένου ἱδρυτικοῦ Νόμου, τοῦ καταστατικοῦ της καὶ τῆς σχετικῆς συμφωνίας μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Οὕτως ἡ Ἐκδοτικὴ θὰ προβαίνῃ εἰς τὴν λῆψιν μέτρων διὰ τὴν πραγματοποίησιν καὶ τὴν διατήρησιν τῆς σταθερότητος τοῦ νομίσματος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰς χρυσὸν καλυμμάτων καὶ τῶν συγκεντρωθησομένων εἰς τὰ ταμεῖά της εἰσπράξεων τοῦ Κράτους καὶ τῶν κρατικῶν ἐπιχειρήσεων.

Τὰ τρία ἑκατομμύρια λιρῶν θὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ τὴν πληρωμὴν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ χρέους τοῦ Κράτους πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, τὸ ὁποῖον ἀναλαμβάνει ἡ Ἐκδοτικὴ Τράπεζα.

ΑΙ ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ

Ἡ Ἑλλὰς ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ τηρήσῃ τὴν ἰσοσκέλισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ της, ὥστε νὰ μὴ ὑπερβῇ τὸ ὅριον τῶν ὀκτὼ δισεκατομμυρίων καὶ ὀκτακοσίων ἑκατομμυρίων κατὰ τὰ οἰκονομικὰ ἔτη 1929 καὶ 1930.

Ἂν θέλῃ νὰ προβῇ εἰς νέας δαπάνας, ἡ Ἑλλὰς ὀφείλει νὰ ἀναζητήσῃ νέα ἔσοδα.

Ἀναλαμβάνομεν, περαιτέρω, τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀποστέλλωμεν ἐπὶ τριετίαν καὶ κατὰ τριμηνίαν—τῆς πρώτης ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὑπογραφῆς τοῦ πρωτοκόλλου—εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν κατάστασιν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἐπίσης ἀναλαμβάνομεν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ δημιουργήσωμεν νέον λογιστικὸν σύστημα διὰ τὰς οἰκονομικάς μας ὑπηρεσίας καὶ νὰ δημοσιεύωμεν κατὰ μῆνα κατάστασιν τοῦ Θησαυροφυλακίου, τῶν πραγματοποιηθέντων ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ κατάστασιν τοῦ δημοσίου ἡμῶν χρέους.

ΤΟ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟΝ

Τὰ τρία ἑκατομμύρια λιρῶν τοῦ συμπληρωματικοῦ προσφυγικοῦ δανείου θὰ περιέλθουν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως, εἰς ἣν ἀνατίθεται ἡ διαχείρισίς των.

Τέλος ἀναλαμβάνομεν νὰ μὴ ὑπερβῶμεν τὸ ὁρισθησόμενον ποσὸν χαρτονομίσματος, εἴτε ἄλλου εἴδους γραμματίων.

Τὸ πρωτόκολλον ἐν τέλει ὁρίζει ὅτι πᾶσαν διαφωνίαν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Δημοσιονομικῆς διὰ τὴν ἑρμηνείαν αὐτοῦ λύει τελεσιδίκως τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν διὰ πλειοψηφίας.

Καὶ ὅτι τὸ πρωτόκολλον δέον νὰ κυρωθῇ ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Συντάγματός της ὁριζόμενα καὶ νὰ κατατεθῇ εἰς τὴν Γραμματείαν τῆς Κοινωνίας τὸ συντομώτερον, πάντως δὲ ἐντὸς χρονικοῦ ὁρίου μὴ ὑπερβαίνοντος τὸν ἕνα μῆνα ἀπὸ τῆς παροχῆς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐγκρίσεως διὰ τὴν σύναψιν τοῦ δανείου.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

Ο κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΝΑΦΥΕΙΣΩΝ ΔΥΣΧΕΡΕΙΩΝ

ΓΕΝΕΥΗ, 4 *(Τοῦ εἰδικοῦ